

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 54 (1554) • Четвер, 27 березня 1997 року • Ціна договірна

Геннадій УДОВЕНКО: Конституція не говорить про те, що Україна не може приєднатися до блоків

Ексклюзив

Розвиток подій навколо розпирення НАТО на схід викликає інтерес не лише у політиків, хоч насамперед саме у них, а й у всіх громадян. Особливо ж тих країн, які мають до цього безпосередній стосунок. Щодо України, то вона проголосила свій позаблоковий і без'ядерний статус у Декларції про державний суверенітет ще в липні 1990 року.

(Закінчення на 2-й стор.).

До Чилі не треба візи. Зокрема, й парламентаріям

Учора завершився візит до України міністра закордонних справ Республіки Чилі Хосе Мігеля Інсульсі Салінсо.

Хоч дипломатичні відносини між Україною та Чилі було встановлено ще в січні 1992 року, процес формування договірно-правової бази розпочався лише два роки тому.

Це зазначалося під час зустрічі Хо-

се Мігеля Інсульсі Салінсо з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Проте, за словами міністра закордонних справ Чилі, «державам вдалося укласти ряд важливих угод, розширити торгівлю, співробітництво в економічній та військовій галузях».

Після нинішнього візиту договірно-правова база поглибилася ще двома

документами: угодами між урядом України та урядом Чилі — про безвізові поїздки громадян та про співробітництво у галузі науки, культури та освіти.

Олександр Мороз також закликав розвинути співробітництво на всіх рівнях, зокрема, міжпарламентському. Він повідомив, що у Верховній Раді вже створено парламентську групу «Україна—Чилі». Така є й у чилійському парламенті. Він також подякував за запрошення відвідати Чилі і сказав, що ймовірність цього візиту велика.

Людина має право на захист права.

Що далі?

Є така приказка про те, що комуś «закон не писано, а як писано, то не читано, а коли читано, то не второпано, а як второпано, то не так...» Тож існують різні державні органи, щоб закони такі працювали за будь-яких умов. І все ж така ідеальна законів права людини, найціннішого багатства держави, нехтують... А що вже казати про право, яке не завжди віділено в законі!

Утім, «парламентський контроль за державним конститу-

ційних прав і свобод людини і громадянина здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини», записано в Конституції.

Є альтернативні законопроекти про уповноваженого. Їх розглядав парламент. Але не дійшов згоди про те, до якого варіанта пристати.

Погляди на цю проблему — на 5-й стор.

Зберуться міністри, прем'єри та президенти

На запровадженню засіданні Ради глав держав СНД у Москві заплановано розглянути проекти «Концепції економічного та інтеграційного розвитку СНД» і «Основних заходів інтеграційного розвитку країн—учасниць СНД на 1997 рік».

А сьогодні у Москві відбулась зустріч глав урядів країн—учасниць СНД. На ній, окрім погодження документів, внесених на розгляд глав держав СНД, обговорюватимуться питання економічного, оборонного й культурного співробітництва в рамках Співдружності.

Сьогодні вранці також збереться Рада міністрів закордонних справ Співдружності, на якій обговорюватимуться питання, що внесені на розгляд глав держав і глав урядів.

Відтепер — у єдиному часовому поясі

З 30 березня Крим житиме в єдиному часовому поясі з Україною, закликав на прес-конференції у Симферополі постійний представник Президента України у Криму Василь Кісєльов.

Після летнього рішення Києва про переселення Криму на загальноукраїнське обчислення часу представники керівництва автономії заявили, що в Криму доцільно зберегти обчислення часу, запроваджене в 1994 році, аналогічне московському часу, а саме з 3-ю часовою поясою.

Чи буде на ланках густо, якщо у ємкостях пусто?

У кабінеті керівника колективного сільгоспдприємства «Дружба» Могилів-Подільського району ламали голову над тим, як розподілити останих 70 літрів бензину. В ємкостях для пального — сухо. Повторюється, таким чином, минулорічна картина, коли саме через нестачу нафтопродуктів вогоси не змогли повністю зібрати цукрові буряки (частина площ так і зали-

шилася під снігом), не виторвали на збіт тощо.

Тим часом, як з'ясувалося, у цілому області забезпечення паливно-мастильними матеріалами краще, ніж торік. Скажімо, із 80 тисяч тонн дизпалива вже є половина. Закуплено також значну кількість бензину. Дивно виходить: в одних густа, в інших — пусто?

(Закінчення на 2-й стор.).

«Гарячий» телефон: 223-40-23

2 квітня з 17-00 до 19-00 з начальником управління Держжато-інспекції МВС України Юрієм Дагасевичем.

Проблеми безпеки дорожнього руху у прямих розмовах з генерал-майором міліції.

Урожай-97

У номер

Держкоматом — з новим «татом»?

Про ймовірні негати́вні кадрові зміни в керівництві Держкомату і Держкомгазу оголосив черговому брифінгу в Адміністрації Президента України керівник Радн з національної безпеки в оборони Володимир Гербулін. Вирішено за дошліще запровадити галузевий принцип енергопостачання, внесення змін у систему державного продажу електроенергії атомних станцій, тощо.

З цього приводу уряд зобов'язано протягом тижня направити до передачі Верховній Раді відповідні пропозиції з метою зміни законодавства, а з Головою парламенту Олександром Морозом, якого було запрошено на засідання РНБО, наробіть є домовленості про оперативне їх прийняття.

Володимир Гербулін також заявив, що державі бракує реформаторського ритму, а для цього потрібні і структурні і кадрові зміни аж до кадрової революції в керівній ланці. А тому, за його словами, є тверді наміри змінити структуру Кабінету міністрів, перейти з галузевого принципу управління економікою на функціональний, розпочати зміни в апараті уряду.

ВР Криму. Штурмить

Верховна Рада Криму має намір обговорити в режимі карбованого засідання проєкт зняття з Радн Президента України у зв'язку із заподіянням на нього злочинного міжнародного військово-морського нападання «Сі Бриз-97», які передбачають провести біля берегів Криму.

Рішення про внесення цього питання до порядку денного роботи сесії було прийнято вчора на початку пленарного засідання.

На засіданні, що було відкрито проводиться в закритому режимі, заплановано розглянути питання про порядок сезонного часу на території півострова, а також про мітні взаємодії між Кримом і Краснодарським краєм РФ. Не збудила підтримки пропозиція лідера кримських комуністів Леоніда Грача внести до порядку денного питання про дострокове припинення повноважень парламенту автономії. На підтримку цієї пропозиції висловилися тільки 31 з 65 депутатів, які голосували.

Урожай-97

Чи буде на ланках густо, якщо у ємкостях пусто?

(Початок на 1-й стор.)

— Ми не маємо ніякого підтримувати фінансово-такі господарства, як «Дружба» і «Хліб», які здійснюють в гостях місце Микола Кучер, незвичний обласного управління сільського господарства. — Давати кошти там, що господарство й повернути — все одно, що викладати їх на вгору.

«Дружба» (тепер, за словами М. Кучера, тут збралі на круг аж по 10 центів зернових, 134 центів цукрової буряки) та ще декілька неспроможні самостійно придати прибутку господарства, які не можуть підтримувати під державний контроль. Щоправда, виста на чекати не хоче. То чи не станеться, врешті, так, що «хвостатість» (найбільше такі господарства у Мурованурильському, Чернівецькому, Жиринському районах) зіпсує загальну картину валового збору зерня? Аби досягти наміченого (а наміри у ліквідації обласні великі зброби близько 2 млн. 300 тис. тонн зернових), напевне, доведеться й слабшати підатки рурку.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Зрошені й незрошені гектари

Учора під час робочої поїздки на Одещину Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко майже провів у Одеському районі нараду з проблем зрошуваного землеробства, у якій взяли участь представники всіх обласних, майже повніні фолькі. Відбулася розмова з наряду нефермою використання води і землі, якраз низької віддачі зрошуваної гектара.

У другій половині дня, вже в Одесі, П. Лазаренко зустрівся з директором-розпорядником Всесвітньої міжбанківської Кооперативної організації, який зацікавлений тут і потенційними об'єктами фінансування з боку міжнародної організації. А завершили перебування керівника уряду в Причорномор'ї ще однією нарадою — з питань забезпечення організованого проведення весняно-польових робіт.

Григорій ПЕТРОВИЧ.

Одеська область.

Геннадій УДОВЕНКО:

Конституція не говорить про те, що Україна не може приєднатися до блоків

(Початок на 1-й стор.)

Вже часом давати більшу політичну, політичних партій і навіть тих, хто брав у підготовці Декларації про незалежність, поспішають, заявляти, що Україна має стати членом Північноатлантичного альянсу.

Та й виступ міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка 20 березня, під час його перебування в Брюсселі в штабквартирі НАТО, викликав неоднозначну реакцію і в світовій, і в українській пресі.

Про ці проблеми — ексклюзивне інтерв'ю міністра закордонних справ «Голосу України».

Геннадій Удовенко. — Як ви ставитесь до Декларації про державний суверенітет України, в якій зазначено, що Україна не може приєднатися до блоків?

— Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Декларація про державний суверенітет України, в якій зазначено, що Україна не може приєднатися до блоків, є внутрішнім актом держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

Але треба й усвідомити, що після ухвалення Декларації змінилися і політична ситуація, і розкладка сил на міжнародній арені. Наприклад, ці зміни в разі з розширенням НАТО на схід і України повинна була розглянути на це. Ми не порушуємо питання про вступ до альянсу, але про співпрацю — так. Україна, до речі, першою з пострадянських держав стала учасницею програми «Партнерство заради миру».

Але оскільки НАТО розширилося на схід і ми вступаємо до нього, це, безумовно, зачіпає і нашу безпеку, то ми запропонуємо НАТО укласти угоду про співпрацю і партнерство. А що ним робити? Сміяти, скаржитися?

І чи пропозиція не порушує питання про зміну статусу. Уряд запропонував Верховній Раді програму зовнішньополітичної діяльності, де чітко визначено: стратегічним курсом

України є інтеграція в європейську і пострадянську співробітництво з трансатлантичними структурами. Верховна Рада схвалила цю програму.

Ми сьогодні повинні знати заспокоєння тих, хто боїться співпраці з НАТО.

Так, протягом тривалого часу нас виконували, що НАТО — ворог номер один. Але НАТО ніколи не було колись. НАТО перебуває і на нас треба перебувати своєю психологією. Але розширення, тому ми й висунули пропозицію щодо укладення угоди між Україною і НАТО про спеціальне партнерство.

— Що воно передбачає? — Я не можу повністю розкрити параметри

таке ріше трактування відносин.

Сенсатив немає. Але реалізується так, що ми повинні розуміти, що ситуацію, що склалася, щодо підписання НАТО на схід. — Агі.

І ще так, Декларація про державний суверенітет нікого не звинувачує, це — наданий історичний документ. Але у нас є Конституція України. І в ній немає положень про те, що Україна не може приєднатися до якихось блоків, у тому числі пов'язаних з національною безпекою.

Але повторюю: питання про вступ до НАТО у практичних площинах не порушується і не порушується. Третини членів міністрів мій вступом до альянсу і поглибленням співробітництва з ним.

— Кажуть, що угоду про спеціальне партнерство з НАТО не буде підписано до липня цього року.

— Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

У нас не змінилися ні інтереси, ні інтереси. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

Вам не здається, що анклави суверенітету Декларації і що зазначено в Конституції?

— Головний документ для нас, безперечно, Конституція. Але процес втілення її в життя тривав, він вимагав ухвалення ще багатьох законодавчих актів.

Сьогодні ми керуємося Декларацією про державний суверенітет і в ній немає жодних суперечностей між цими документами. Мало того, це дає можливість пристосовуватися до конкретної ситуації. А воно така, що вступ України до НАТО у практичних площинах не порушується, хоч Конституція на цьому і не зобов'язує.

То коли необхідно буде розв'язати якісь додаткові питання зміцнення

нашої незалежності, то ми зможемо дати, керуючись конкретними обставинами.

— А от деякі зарубіжні атенції, гасля і українська розрада, телебачення «Післявоєн», комуністичні аши асисту в Брюсселі, закликають застосувати новий стандарт щодо могокного вступу України до НАТО...

Це не так, і позиція МЗС виключно у заяві прес-центру. Очевидно, журналісти дещо по-своєму інтерпретували наше прагнення до інтеграції у Європу. Це не протестує проти структури. Та й що то за держава, яка застосовує повинні стандарти в новій політиці? Це сенс.

— Кажуть, що угоду про спеціальне партнерство з НАТО не буде підписано до липня цього року.

— Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

У нас не змінилися ні інтереси, ні інтереси. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

Вам не здається, що анклави суверенітету Декларації і що зазначено в Конституції?

— Головний документ для нас, безперечно, Конституція. Але процес втілення її в життя тривав, він вимагав ухвалення ще багатьох законодавчих актів.

Сьогодні ми керуємося Декларацією про державний суверенітет і в ній немає жодних суперечностей між цими документами. Мало того, це дає можливість пристосовуватися до конкретної ситуації. А воно така, що вступ України до НАТО у практичних площинах не порушується, хоч Конституція на цьому і не зобов'язує.

То коли необхідно буде розв'язати якісь додаткові питання зміцнення

нашої незалежності, то ми зможемо дати, керуючись конкретними обставинами.

— А от деякі зарубіжні атенції, гасля і українська розрада, телебачення «Післявоєн», комуністичні аши асисту в Брюсселі, закликають застосувати новий стандарт щодо могокного вступу України до НАТО...

Це не так, і позиція МЗС виключно у заяві прес-центру. Очевидно, журналісти дещо по-своєму інтерпретували наше прагнення до інтеграції у Європу. Це не протестує проти структури. Та й що то за держава, яка застосовує повинні стандарти в новій політиці? Це сенс.

— Кажуть, що угоду про спеціальне партнерство з НАТО не буде підписано до липня цього року.

— Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

У нас не змінилися ні інтереси, ні інтереси. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

Вам не здається, що анклави суверенітету Декларації і що зазначено в Конституції?

— Головний документ для нас, безперечно, Конституція. Але процес втілення її в життя тривав, він вимагав ухвалення ще багатьох законодавчих актів.

Сьогодні ми керуємося Декларацією про державний суверенітет і в ній немає жодних суперечностей між цими документами. Мало того, це дає можливість пристосовуватися до конкретної ситуації. А воно така, що вступ України до НАТО у практичних площинах не порушується, хоч Конституція на цьому і не зобов'язує.

То коли необхідно буде розв'язати якісь додаткові питання зміцнення

нашої незалежності, то ми зможемо дати, керуючись конкретними обставинами.

— А от деякі зарубіжні атенції, гасля і українська розрада, телебачення «Післявоєн», комуністичні аши асисту в Брюсселі, закликають застосувати новий стандарт щодо могокного вступу України до НАТО...

Це не так, і позиція МЗС виключно у заяві прес-центру. Очевидно, журналісти дещо по-своєму інтерпретували наше прагнення до інтеграції у Європу. Це не протестує проти структури. Та й що то за держава, яка застосовує повинні стандарти в новій політиці? Це сенс.

— Кажуть, що угоду про спеціальне партнерство з НАТО не буде підписано до липня цього року.

— Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

У нас не змінилися ні інтереси, ні інтереси. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави. Це питання, яке стосується внутрішньої політики держави.

Ліберал визначає ідею?

Заговорили взаємним між політиком і лідером Ліберальної партії України Володимиром Щербанем. Як повідомляють прес-конференції в УНІАН члени політиком, до наступного з'їзду ПП за рішенням політиком і керуючої ради призначено 8 членів партійної ради, до наступного з'їзду ПП самостійно вести переговори, підписувати відповідні документи партії. Володимир Петрович запропонував, щоб прес-конференції в УНІАН члени політиком, до наступного з'їзду ПП самостійно вести переговори, підписувати відповідні документи партії.

За поясненням заступника голови політиком народного депутата України Володимира Амлігосова, це обставина висловила авторитетним стислим робота Володимира Щербаня. «Партію не можна керувати так, як керують обласні чи комуністичні структури», підкреслили один з членів політиком народного депутата України Крайдового. Стало відомо, що минулого тижня після бурхливого засідання виконавчого комітету в реалізації

у передвиробничому стані опинився один з членів виконавчого Володимир Наконенний.

Ще однією краплиною, яка переломила чашу терпіння учасників конференції, стали заяви Володимира Щербаня про імовірність участі ЛП у передвиробничих блоках. «Ми не збираємося підписувати угоди, партія на вибори піде самостійно політично силою», — підкреслили Володимир Амлігосов. Відоміше учасники прес-конференції вважають, що партія повинна змінити тактику стратегічної діяльності, особливо перед виборами. На їхню думку, перемога комуністів у Верховнозборному виборчому окрузі замість убитого народного депутата члена ЛПУ Євгена Щербаня свідчить про глибоку недовіру громадян України до владних структур, не здатних вивести державу з кризового економічного стану. Якщо ситуація не зміниться, вважають ліберали, ліві сили на майбутніх виборах можуть набрати більше 50 відсотків голосів.

Члени політиком вважають, що на даному етапі потрібно запровадити в ЛПУ колегіальне керівництво партією.

Володимир КОРОЛЮК.

Партійні рядки

Політрада за діалог

Конструктивний діалог з представниками головних політичних сил дозволяє тільки уникнути багатьох помилок, але й ширше враховувати настрої соціальних прошарків, швидше знайти шлях до виходу з економічної та соціальної кризи, завдяки об'єктивній політичній раді при Президентові України, народний депутат Олександр Емченко.

Він та народний депутат Ігор Колісник, члени обласної політичної демократичної партії, які повідомляють ДІНАУ-Укрформ, провели зустріч з представниками громадськості Львівщини, які підкреслили важливість нового органу. Президент України вивагою гостинності враховувати партія партійний розробити свого політиком і економічного курсу, а суттєвий крок до здійснення суспільних прагнень цивілізованим шляхом, підкреслив Олександр Емченко.

Регіон: як формується бюджет

З пероральною інформацією

ПРОЕКТ закону про місцеве самоврядування і проект державного бюджету на поточний рік — каміні спотикання у відносинах Верховної Ради і адміністрації Президента. Водночас «низи» дедалі більше застосовують словесних реформ економіки і сфери управління. Добрі матеріали нашого харківського кореспондента — трибуний дзвінок для владних структур, особливо на тлі майбутніх виборів. Однак цей дзвінок ще треба почути. Чи почують?

• Область: Потрібно сказати правду — ми не межі великих потрясінь

Уже в найближчій місці, за словами добре поінформовані особи з Харківської обласної ради, на Харківщині можуть закінчитися без роботи кожні два із трьох лікарів, кожні два із трьох учителів, кожні два із трьох працівників закладів культури. Таким чином влада виклине на вулицю близько 60 тисяч чоловік. А враховуючи ту обставину, що вже нині третина населення області не має постійного місця роботи і стабільного зарплати, нуль безробітний парад чи зуміють швидко знайти своє місце ціл багатьом соціум...

Керівництво області називає цю ситуацію гіпотичною. Але понаосно, що цього виходу ніяк обійти не вдасться, ні облдержадміністрації не бачить. Харківська влада вважає, що після звільнення людей, можливо, одержать їх грошову допомогу як безробітні. Платити зарплату їм уже немає з чого. Місцеві казни напіврозвалилися.

Утім, пробаєдматичним є й саме звільнення. За законом адміністрація зобов'язана шонайменше за два місяці попередити працівників про свої наміри. А також виплатити їм тримісячний зарплату. На все це процедура потрібно ще 34 мільйони гривень, яких, як уже сказано, в обласному бюджеті немає.

Тому очевидно, що перш за все Харків, а за ним і деякі інші великі міста області опиняться, певно, вже на межі великих потрясінь. А вже без роботи залишаться ще, ісолюційно-арміською термінологією, чотири дільні висококваліфікованих людей. Уваділок цього медичних послуг, шкільних уроків, уволених занять у гуртках та спортивних секцій можуть позбутися уже не десятки, а сотні тисяч харків'ян.

А з такою «армією» харчувати вже не безпечно.

Практичний біс справи такий. На склад буде звано 65—70 відсотків лікарняних ліжок. Припиняться бюджетне фінансування всіх фізкультурно-спортивних закладів. Занемилися без будь-якої державної підтримки театри, бібліотеки. Перейдуть на самозабезпечення дошкільні заклади тощо.

Харківська область, яка завжди справно виконувала державний бюджет і була так званим донором для інших областей України, докотилася до такого життя не без участі офіційного Києва. За два останні роки Кабін урядів регіональні бюджетні надходження біли як у димі. Якщо потреби на освіту, охорону здоров'я, культуру на 1 січня нинішнього року становили 2,2 мільярда гривень, за мінімальними розрахунками — 1,8, то, за останніми «конзольними цифрами», на ці цілі області вийде більше 579 мільйонів. Що становить лише 32 відсотки від мінімальних потреб. Зрозуміло, ш скорочення обсягів виробництва зменшують надходження в державну казну. Але якщо логічно керуватися уряд, який зменшує платіж уряду обласного бюджету із 2,6 до 1,2 відсотка в загальнодержавному бюджеті?

Нещадно голова облдержадміністрації Олег Дюмін підписав у цьому зв'язку спеціальне розпорядження, яким зобов'язав відповідні обласні служби взяти під жорсткий контроль сплату податків підприємствами усіх форм власності. Втім, можна не сумніватися, що подібні розпорядження відповідають на «типову» економіку приблизно так, як повний місяць на погашення боргів у зарплаті. А всі так звани недержавні джерела надходжень до державного бюджету, над якими зараз б'ється обласне керівництво, то лише краплина в морі, яка аж ніяк не впливає на його хвилювання.

• Місто: Спочатку «за борг» дітей і хворих

Харків завжди псував, особливо в останні роки, нетрадиційні статті наповнення міського бюджету. «Ми першими почали проводити земельні аукціони. Серед перших завершили малу приватизацію. Рационально використовувати оренду плати. Затверджували найрізноманітніші місцеві податки», — каже начальник головного управління з бюджету та фінансів Харківського міськвиконкому Тетяна Таушевська. Але сьогодні, на її думку, всі ці «фантази» себе вже майже вичерпали. Останнє, що збирається диним заправдою Харківського міськвиконкому передати на символіку. До кінця нинішнього року питома вага місцевих зборів у загальному міському бюджеті становить близько семи відсотків, що майже удвічі більше від загальнодержавної середньої норми. На цьому доведеться поставити крапку. Всі інші місцеві податки ним не відрізняються від рік у законі, — вважає Т. Таушевська.

Що ж стосується основних надходжень, то їх індекс, як зазначили ми наперед, за попередніми оцінками, бюджетні організації міста будуть забезпечені коштами лише на третину від нормативних потреб. Уже вирішено, від дошкільних закладів, музичних шкіл. Найближчим часом сесія міськвиконкому розгляне стан справ у міських лікарях. Очікується, що, крім кадрових скорочень, депутати запропонують керівникам закладів освіти випустити позабюджетні кошти на утримання лікарень та поліклінік. Якщо так рішення буде прийнято, воно узаконить у місті плати медичну, яка наразі чи буде доступна більшості населення.

• Район: Ще раз, може, подіємо

Щебенківський район Харківщини — споконвічна земля сільських трудників. Промисловості великої немає. Але які сьогодні прибутки у селян — розповідал не варто. Кулі вони в основному витрачають! Ніде, щоб зарплати зати мари роботи. Проте всі інші блага цивілізації селяни уже й не думають.

Коліссь місто район приносить у державу казну немалий лібуток. Сьогодні сидить на дотації. Підприємства місцевої промисловості без згоди кінці з кінцями. Сільгоспвиробників повляються зашморю уже задумів. Коліссь не можуть поборити своїх боргів. А різноманітні штрафи санкції лише ускладнюють їхнє становище.

Голова держадміністрації Віктор Рохнов сказав, що не бачить нічого шлху порятунку сільського виробництва. Він закликає його від імпорітної до податкової преси і підтримки розумними кредитами. Про якіс інш джерела надходжень до бюджету і говорити не став, оскільки вважає, що цю в сільській місцевості взагалі абсурдно.

Отож, село «вруило» у так званий вільний ринок, що називається, по самі вуха. Поки що голови колісських домогосподарств взяли на своє утримання школи, дитяцькі. Але на скільки вистачить їхніх можливостей — ніхто певно, сказати не може. Яка доля очікує соціальну сферу райцентру — теж ніхто не знає.

Живуть селяни лише тим, що пезабаром вийдуть у поле, посіють, вирощають, мінулої п'ятини наперед начальник цеху Михайло Золотий зайшов до контори колісського Гагари, звідки закликав телефонувати до Києва. Тут на нього було введено напад. Наслідок — поламні ребра, струс мого, пошкоджені внутрішні органи. Ним потерпілий (інвалід ІІ групи) перебуває в заціпській лікарні. Далі, як повідомляв М. Куземко, поділ розгорілася ще страшніше. У неліній чоловік, мешканець з Києва, був вже на місці призначення. Надлазшили до батьків М. Золотова, Борис Борисович з друзими лише напереді дістався до цеху, аби пересвідчитися, чи все там гаразд. На його насти, — розповів Марія Василівна, — вони зачинилися жерелом. Бо нехочемо з'ясували неприємності за неміжним, не зазевши від них порушення, обклалися такими штрафами, що залишалися від них, підприємства, лише річки та нічки.

Матеріали підготував Микола КОСІЙ.

тять урожай. І що держава наразі його купити, а не відібрати. Інакше цей урожай може бути останнім.

Джерела формування бюджету

Важко зрозуміти чорну кінку в темній кімнаті, особливо якщо її там немає. І не менш складно шукати джерела наповнення прибуткової частини бюджету, якщо їх практично вже не існує.

Післямова оглядача

За офіційними даними, у сільськогосподарських підприємствах області бартерні операції становлять 98 відсотків від усіх угод, у промисловості — 95. Про які надходження до бюджету можна говорити, коли в регіоні (читай: у країні) практично перестала діяти класична економічна формула «товар—гроші—товар»?

Ще рік-два тому обласна влада спад виробництва сором'язливо старалася не помічати. Очевидно, була надія, що беззавдаді — це не надлого. Сьогодні нію в порядку денному під номером 1. На нинішній рік прогнозується ще 15-відсоткове зменшення випуску продукції.

Однак, навіть таку ситуацію не можна назвати безнадійною. Радикальні політичні та економічні заходи виводили інші країни ще з таких глибоких кутів. Тільки ці заходи потрібно поновити, а не лише говорити про них. Але, може, все відбувається саме так, тому що комуся так треба. В результаті маємо ситуацію, коли вже важко збагнути, за що спертися халитися. Та оскільки проблем, як мовиться, повний віз, то влада на словах «робить все можливе і неможливе», а насправді взагалі не займається нічим, окрім покращення лише на репресивній податковій апарат. Ну а він старанно дорізає ту курку, яка ще ніколи неела якісь ящі.

До речі, наскільки нині до харківського корупції заважає так званий підприємці-середняки з озлого метою — олопотити про своє банкрутство. І розповсюдити вони страшний, у глобальному значенні, речі. Про те, як одного прекрасного дня шлком реалізований підприємства за неміжним, не зазевши від них порушення, обклалися такими штрафами, що залишалися від них, підприємства, лише річки та нічки.

Матеріали підготував Микола КОСІЙ.

Харківська область.

НАЧАЛЬНИК
ЦЕХУ —
В ЛІКАРНІ,
ДИРЕКТОР —
В ОБЛПОЗІ

Динми до релакції звернулася народний депутат України минулого скликання М. В. Куземко. Вона розповіла, майже детективну історію, що стався в с. Шиніїв Заціпського району Тернопільської області. За словами Марії Василівни, її чоловік Борис Гуменюк, директор приватного підприємства «Основа», зв'язався з місцевим колісським. Як Гагари створили виробництво з розливу мінеральної води. Непізанимком цеху тут був М. С. Золотий, депутат сільської ради. Завалася б, що ж тут може бути детективною? Як з'ясувалося, може. За словами М. Кузем-

ко, минулої п'ятини наперед начальник цеху Михайло Золотий зайшов до контори колісського Гагари, звідки закликав телефонувати до Києва. Тут на нього було введено напад. Наслідок — поламні ребра, струс мого, пошкоджені внутрішні органи. Ним потерпілий (інвалід ІІ групи) перебуває в заціпській лікарні. Далі, як повідомляв М. Куземко, поділ розгорілася ще страшніше. У неліній чоловік, мешканець з Києва, був вже на місці призначення. Надлазшили до батьків М. Золотова, Борис Борисович з друзими лише напереді дістався до цеху, аби пер-

ресвідчитися, чи все там гаразд. На його насти, — розповів Марія Василівна, — вони зачинилися жерелом. Бо нехочемо з'ясували неприємності за неміжним, не зазевши від них порушення, обклалися такими штрафами, що залишалися від них, підприємства, лише річки та нічки.

Матеріали підготував Микола КОСІЙ.

Надія ЛЕОНЕНКО.

Хроніка. Факти. Події

● Душанбе

Полювання
на Содирова триває

Жорстокі бої між бойовиками Ресона Содирова і загонами урядових сил Таджикистана та об'єднаної опозиції, які їм протистоять, тривали в районі Червоного хребта біля населених пунктів Ної-кої і Шахут. Як повідомляє прес-секретар президента республіки Зафар Саїдов, у результаті сутичок загинули троє військовослужбовців урядових сил і три чоловіки із загонів об'єднаної таджицької опозиції.

● Львів

Взяти долари і — на Кубу?

Члени так званої комісії гарантії діалогу між урядом і терористами провели серію консультацій з адміністрацією Революційного руху ім'я Тіуака Амару (РРТА), який утримує резиденцію посла Японії в Алімі. Офіційного повідомлення про результати контактів не було, проте через журналістів, котрі висвітлюють цю справу, блискуче поширилася версія про заступ «одного близького до діалогу амбасадора, який побажав завітати в невідомий». Згідно з цією заявою терористи з РРТА вже практично погодилися виїхати на Кубу з кількома заручниками, яких вілпастата, підляючи охрестіямі перекозяться в тому, що перуанська влада виконає всі умови. Серед цих умов, за словами джерела, є й звільнення із'являючи «кількох соратників алігера загону Ностора Серена Картомаї і грошовий «жук» у кількості мільйонів доларів.

● Сальвадор

Були повстанці —
стаї політики

Згідно з оголошенням в Сальвадорі опозиційними підсумками виборів до парламенту і місцевих органів влади кандидатів від опозиційного Фронту національного звільнення ім'я Барбару Марті (ФНЗФМ) фактично зрівнялися за кількістю із правлячим Національним республіканським союзом (НРС). Результати виборів змінювали політичну ситуацію і цілє центральновирнісний країну вже переживає у 30-ті роки загострення внутрішнього збройного конфлікту. Як зазначають спостерігачі, колишні повстанські угруповування, які долучаються до політичної боротьби з 1992 року після підписання мирної угоди з владою, домоглися успіху значною мірою за рахунок так званих «гомосекс-протестів» виборців, недоволих неоліберальним економічним курсом міжнародної влади.

● Пенін

Партія
має знати про все

Китайських керівників партійно-урядових і юридичних властотв, у тому числі губернаторів провінцій, мерів, секретарів комітету КПК, зобов'язано повідомляти про всі свої «важливі особисті справи» відповідним інстанціям. Згідно з циркуляром ЦК КПК і Держради КНР, це має сприяти боротьбі з корупцією і формуванню чесної і неспадкової адміністрації.

За повідомленнями кореспондентів «Г» і інформаційних агентств.

Поєма дванадцятьох — роман з продовженням?

ІДЕ російський Ведмідь ліглом, а надустріч білоусий Засує. Ведмедю, Ведмедю, дай жисти разом». «А що, дай, — відповіла клішнот». Раніше а сам у барлозі залу сміється, а тепер удвоє мою залу сміється». Тільки не доводились, коли стрібає туркменський Тушканчик... І так далі. Одне слово — СНД.

А коли серйозно, то напередодні засідання Ради глав дванадцяти держав СНД, яке відбулося застра в Москві, своїми думками поділявся начальник управління країн СНД МЗС України Станіслав Лазович.

Усе розпочалося з легендарної Білоусової Пуші, де було підписано договір, що констатував кінець СРСР і проголошення народження СНД — союзу, спрямованого на цивільне «роздуння» республік, з метою збереження економічних зв'язків.

Рішення про вступ України до нової співдружності було прийнято з певними застереженнями. Тож і статут СНД ми не підписали, бо він із багатьох пунктів суперечить національному законодавству. Отже Україна стала асоційованим членом співдружності і саме в такій якості бере участь у всіх засіданнях та форумах СНД.

— Чого все ж таки очікувала Україна від цього політичного воуотворення?

— Україна завжди хотіла бачити у співдружності міждержавний механізм для консолідації і переговорів, що координувати і налагодилих достовірності зв'язків. Водночас наша країна вступила і виступає проти того, щоб СНД надавали статусу суб'єкта міжнародної організації.

За п'ять років були успіхи, були й промахи. Труднощі у співробітництві виникали здебільше з об'єктивних причин. Головна з яких — різні темпи ринкової реформи у кожній з дванадцяти держав.

— А «сандром старшого брата» ви не вважаєте за причину труднощів?

— Так, Москва, за старою звичкою, хотіла стати партогмом, до якого, за новими правилами гри, мали підписуватися всі члени. Проте в Україні були певні вагові (раніше «бюда» формуляри, не підляючи бажання). Проте партогм не зміг стати тим локомотивом, який тягнув би решту. З тієї простоті причини, що деякі країни випередили російський темп реформи, як-от Казахстан, Узбекистан.

Ніяк ми спостерігаємо новий напад «зороїної хвороби» — посилення процесів перетворення внутрішньої структури СНД, а їх близько 80, у наднаціональну, надержавну. Це ми вже «прохдили», пригадує Держпідл.

що розсилав директиви, як діяти. Судити самі, за п'ять років співдружності підписано 830 різних багатосторонніх документів, з них виконували лише від 30 до 40 відсотків...

— СНД — роман з продовженням?

— Проводження необхідне. Інше питання — яке? Співдружність потребує докорінних змін, як і російська політика у ставленні до найближчих сусідів. За основою підком можна виставити євразійські досвід, шлях рівноправного об'єднання без старших і молодших. Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв вважає, якщо співробітництво найбільш часом не розвалиться, то існуватиме це п'ять-десять років...

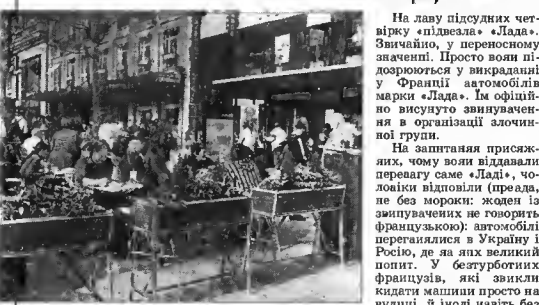
— Без коментарів. Ще одне гостре есеїстичне питання — митний союз. Як його перспективні?

— Ми вважаємо, що спочатку слід запровадити режим вільної торгівлі. Тільки після цього можна говорити про рівноправний митний союз. Неподходячи у Кієвській підписано декларацію про основні засади створення митного союзу між Україною і Молдовою. Цей документ цілком міг би стати ядром митного союзу у рамках СНД, якщо європейський законодавчий бач.

Отже, все найцікавіше попереду, якщо аустрія не буде зведено до банального святкування ювілею.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ШЕРШЕ ЛЯ «ЛАДА»...

СЬОГОДНІ у місті Меліто, що на північному сході Франції, має закінчитися судовий процес над чотирма колишніми співробітниками. Двома мешканцями Кієва, Українцями Іваном Лисенком і Ярославом Івановим, двома російськими Олександром Горюховим, а також двома тепер уже жителями Німеччини — Володимиром Карпалюком та Валерієм Ждановим.

французька, власника носячої «Лади». На суді являються факти, що автомобіль, як правило, викрадалися у сільських районах Франції, а затим через територію Німеччини переправлялися в різні пенати. Звичайно, під фальшивими номерами і з підробленими документами.

Отже, коли ми пропонуємо, що слід запровадити, у чудовому стапі «Ладу», ніяк реконструкції, не поспішаючи рідніти своєму автомобілю, воно може виявитися французьким!

Ім замість обійма пора (6-15 років) для кар'єри свате дла. Реставрація і реставрація, а цей час ознають, під червоне яви і чашечку кави тесе спокійна, тиха розмова, в машині що — нова зачепка і сусідньому заупрудому провулку.

Нікітай СТУДІА.

Фото автора.

БАЛТІЙСЬКИЙ КУРС

ЛІТВІЯ — це неважко від Шені, — гордо, а головне дозволить похитуючи ний латвійський міст розташований біля кордону. Так, латвійський міст, який є містком між латвійськими громадянами. Цікаво зазначити, просто руки сверблять, що так пак, як, приїхати до себе: Україна — це мейорити Туркечіка... Зовсім, зачепити не так переконливо. На жаль, різні мейнати.

Коментар

Хочу відразу ж заспокоїти. Латвія знаходиться так, як й Литва, як, до речі, й Литва з Естонією.

Старенька Європа без особливих ентузіазму сприйняла порушення трьох договор. З'ясувалося, що так воно легко, сприйняти того, що через «залежну» завісу здавалося таким доступним. У цьому зв'язку в політиці країн Балтії з'явилися тенденції пошуку компромісу між націоналістичним гаслом шестирічної давнини і рід-

овальним діалогом з країнами СНД, що мають потрібний район. Шпротала, а балтійський інтернаціоналізм він сприймається не інакше, як тренувальний, порівняно із жорсткістю європейським. Проте конфліктність нині не в моді, і добрим тоном не лише в Старому Світі, а й в Україні. Вважають конструктивному розуму з дипломатичним формуванням співробітництва. Приклад тому — активні дії латвійського посольства в Україні, пов'язані з відркненням у Києві Торговельно-промислової місії. А міжнародний трейд-лаб в нашій столиці очолює євразійський дипломат Леонід Лухт.

Останнім часом у повітрі вже ідея про створення нової балтійської моделі. Особливу активність у цьому питанні виявляє Литва. Вона бачить що

модель як тісно співробітництво всього регіону, тобто не лише країн Балтії, а й Польщі і Калініградської області Росії. Тож імовірно підписання тристороннього договору між Калініградською областю, Литвою та Україною. Неврохована економічна модель — на думку прибітків, має містити інтереси кожної країни середньої Європи, що тяжить до Балтійського регіону. Тому спочатку Польща, Естонія і Литва, а потім і Калініград, швидко особливу увагу на Україну як на реальний балтійський партнера. Що ж, поживемо — побачимо. Тим більше, що «заяв адреси Советської Союз» ми змінили на адресу по сусідству з демократичними європейськими державами.

Ляа СТАДІЯНА.

Політичний
іміах?

Козьмівський прем'єр-міністра Великобританії Уінстона Черчілля майже неможливо уявити собі без традиційної товстенької сигари. Проте в останні роки життя, що у кінці життя вона стала лише «буфетною». Про «обман» Черчілля знімав одному французькому медіуму, коли той запропонував відмовитися від паління. 75-річному прем'єру. Довелось відкрити тасинський вольєр, тогочасний латвійський вольєр, коли той запропонував відмовитися від паління. 75-річному прем'єру. Довелось відкрити тасинський вольєр, тогочасний латвійський вольєр, коли той запропонував відмовитися від паління.

Людина має право на захист права.

Що дали?

БЕЗПЕКА в обговоренні питання про Уповноваженого з прав людини (обов'язково) державного масштабу. Як відомо, при законотворчості, а саме в процесі, відомому як депутатська-смітальниця, відбувалося на опрацювання в Комісію з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин: бода і має визначити, як людина повинна поводитися в Україні та бода і найбільш часом на матерію обговорення в першому читанні.

Ставлення парламентаріїв до запропонованого державного рівня, але, зазвичай, це не єдиний аспект, який розглядається в інституції Уповноваженого з прав людини, це не означає початку єдиної ераїдності, хоча, за словами Олександра Морозова, це дасть можливість громадянам знайти собі конституційну «бачку» червоні в структурі. Своїм баченням життя і задачею цієї структури в суспільстві ми попросили поглянути кілька фахівців. Як — сподоба.

Аргументи

Сергій КИРИЧЕНКО, член Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, співавтор одного з проектів

Інструмент діятиме універсально. Якщо він інструмент, а не заготовка

— Те, що цей закон треба приймати якнайшвидше, додати неможливо. Чотирі люди, прочитавши нову Конституцію, вже кілька місяців пишуть на адресу виконавчого Уповноваженого з прав людини. Ми забували тут перек своїми виборцями, і треба показувати в відносини борту. Звичайно, важко їм нестороннім шляхом, але дійти до кінцевої мети треба.

У цей законотворчий, який ми підготували з однодумцями, я вклав усі сили і зусилля. У роботі дуже допомагав мій досвід правничий, ці проблеми відомі мені не з теорії, а багаторічної практики.

Проект закону про Уповноваженого Верховної Ради з прав людини було вперше внесено 30 серпня 1995 року, перед початком 4-ї сесії. В його основу поклали принципи, апробовані в багатьох цивільно-правових країнах. Відомі документи зазнав багатьох змін, угоджень, на мою думку, сьогодні він значно досконалий. Комісія з питань прав людини дала позитивно оцінку нашу роботу. Втім, 4—5 березня наш варіант аніколи не оцінили і більшість учасників обговорення. Позитивні аспекти в одержаві і від багатьох авторитетних у галузі прав фахівців.

У законотворчості чітко виписано функції обумовлена. Він у жодному разі не піднімає завдань інших інституцій — суду, прокуратури, міліції. Уповноважений швидше доповнюватиме вже наявну систему відносин державних органів, аніж сам з вулиці вирішуватиме якісь проблеми. Найголовніше завдання обумовлена — контролювати, як державні структури виконують свої обов'язки щодо захисту прав громадян України.

Я не критикувати своїх колег, авторів двох інших проектів — вирішальне слово за професійною комісією. Звертаю тільки увагу на те, що деякі положення з їхніх варіантів суперечать Конституції України. Наприклад, про захист прав громадян тільки на території України, про звернення людини звертатися до обумовлена не раніше ніж через рік, ні було порушено її права, про відмову у прийнятті заяви, якщо допущено малозначущі порушення прав людини (які критерії «малозначущості», хотів би я запитати тощо).

У запропонованому нами проекті

закладено принцип регіонального представництва уповноваженого з прав людини, адже далеко не кожній за такої спроби економічної ситуації можна знайти кошти на подорож до столиці «за правми». У нас на відміну від двох інших варіантів чітко виписано повноваження секретаріату та інших службових осіб апарту уповноваженого. Адже треба зробити ось, щоб це був не буфетний орган, такий справді не потрібен ані громадянам, ані парламенту. Хочу застерігти і ще від одного — від пошуку українського Сергія Ковалюка, а саме тільки прийняття самого закону. Свого часу палатичний документ майже чотири роки розглядали російські парламентарії. Ще тільки анісели чорновий варіант, як уже на порядку денному виявилось обговорення цього законопроєкту. Крім Васюка і Сергія Ковалюка. Дав одразу розколовся на чотири частини. Що проти, що за того чи іншого, кожен жоден кандидат не підходив і т. д. Сам проект «чорновий» у чотирьох частинках. Тому не треба повторювати по помилку. Вилучи напевне найважливіші особистості на наш час не можна допускати. Головна, щоб сам документ було професійно виконано як інструмент він діятиме універсально, незалежно від персон самого обумовлена. Це має бути акт безпосередній дії, на підставі якого захищатимуть права громадян, ефективно здійснюватимуть парламентський контроль додержави конституційних прав і свобод людини.

Ніна КАПАНЧОВА, заступник голови Комісії з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин, співавтор одного із законопроектів

Найкращий рецензент — фінанси

— Як буду працювати.

Якщо ми створимо інституцію за принципом Сергія Кириченка, то відразу перестанемо уповноваженого від безпосереднього виконання обов'язків, адже за Конституцією саме він повинен відкликати на всі ці процеси і припинити безпосередньо з депутатами і це одне. Я хотіла б, щоб усі три проекти «прохвально» в міністерствах фінансів і юстиції, тоді ми побачимо, як структура фінансової на, а як інші. Іншими ми справді можемо компрометувати парламент, який уперше в історії України пропонує таку інституцію.

Післяслово

Доки парламентарії сперечаються, оприлюднюють аналізи, визначення, бода і пропала Україна, як і попереджували Семен Глузман, а нтерпретация чекатиме ось приїде обумовлена (тім, скажимо, це слово невідомо — він нас і розсудить. Навіть у законі це редакція справжньої често попереджувати. Не допоможемо новати на роботі (одержати квартиру, поквартирати з родом і т. д. — Авт.), звернувшись до уповноваженого з прав людини. Сказавши скарги на його адресу — улягає страшно. І хоча обумовлена не займатиметься «жаким скаргином козрем», йому вистачить роботи з головною «від усіх взагалі», навіть тоді, коли майбутній закон чітко відомо, що перекладає на обумовлені міліції, суду, прокуратури. Якщо наші державні структури і надали зі значним «неофіційним корисної дії» правоприлюднювати, ефективність діяльності навіть найважливішої особи в апарту обумовлена: з апаратом, секретаріатом, регіональними управліннями і парламентським контролем на додаток зовнішньому до «голосу воляючого а кустарів»: SOS! Поручують права! Поручують. Тоді депутатам, у тому числі авторам-переможцям, не виключено, доведеться переінакшити слова відомої російської пісні: «Закон ви просили — закон в вам дав, а право на длі нудяться».

Контраргументи

Олександр ЛАВРИНОВИЧ, заступник голови Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи

Діє перералля, тому шкідлива

— Не мого глибше переконали, інституції обумовлена з найбільшких 50 років для України несприятливої навпаки, і звичайно, ні може диспредсвазувати саме поняття «захист прав людини». Чому? Ми можемо проігнорувати цей закон і обрати уповноваженого та створити відповідний апарат, але це не розв'язує основної проблеми — захисту прав людини в умовах трансформаційного періоду. Як можливість для цього самого захисту матиме обумовлена, коли не анія з порядку денного проблеми з виплатами зарплат, пенсій, соціальних допомог тощо. Ось, припустимо, звертається людина: мені вже 6 місяців актримують пенсію, це порушення моїх прав, гартовалих Конституцією... Що в цій ситуації чинити Уповноважений з прав людини? Як репреталірует звернення до уряду, як але робити? То я так усі знаюю, що але... І що далі?

Ні, ці інституції важливі тоді, коли вже є нормальне, структуроване суспільство, коли чітко діє правове поле. Тоді обумовлена виконує функцію соціально-адвокатської контори, скажімо так, і може узагальнювати якісь тенденції, внести свою ініціативу до судового precedentу або звернутися до парламенту з пропозицією розглянути якийсь аспект. Ще раз повторюю, сьогодні я не бачу, що реально може зробити цей уповноважений. Одержувати скарги? Так їх і зарав пишуть. А що з ними робитиме — відповіді немає.

Думка практика

Семен ГЛУЗМАН, директор українсько-американського бюро із захисту прав людини

Краще щось, ніж нічого

— Вважаю, що ці інституції важливо побачити в Україні: якщо якісь інші країни можуть дозволити собі таку «роль», то і ми повинні. Уповноважений з прав людини, це постоаталітарна держава, яка не має демократичних традицій, просто зобов'язана її запровадити, інакше ніколи не стане правовою. Отже, мене ставлення до цього питання позитивне й іншого бути не може. Хоча я визначно припускаю, що наш обумовлена не буде кля-

сичним зразком, бо сама Україна ще далека від класичної демократичної держави. Є побоювання, що наш Уповноважений з прав людини, на жаль, якимось чином, приховано закладом від тих структур, які чинитимуть на його тлі. Але чудово розуміючи, що ідеально обумовлена в нас не буде, я, однак, переконаний: краще щось, ніж нічого. Ієвально вважали а житті нічого немає. До речі, мій табірний приятель Сергій Ковалюк — відомий російський обумовлена — дуже часто казав: «Абсолютно мораль неспівна з життям». Такі ось реалії.

Хочу сказати й інші. Обумовлена, що приїде Уповноважений з прав людини і все заради відбудуватиметься «за всіма правилами мистецтва», навіть якщо скандальні на не сподобалися, муну їх розсудувати: дива не станеться. Уповноважений не чарівник, який комахом палички розв'язує усі проблеми. Коли нас приїмали до Ради Європи, також багато хто вірив, що приїжджатимуть мудрі ємисари-правники зі Страсбурга і публічно каратимуть наших корумпованих чиновників, які порушують права людини. Цього не було і, звичайно, не буде. Обумовлена — це невеличка структура — також не займатиметься кожним окремим скаргином. І це не завдання Уповноваженого з прав людини. Він повинен структурно наладити роботу з дотримання прав людини — від законодавства до чиновника. А звичайний менталітет радянської людини (більше жодного позелення) розриває на принципах: хтось повинен прийти і поквартирати завдану мені кривду. Насправді є лише одна структура, яка приймає рішення в цивільно-правових умовах, це — суд. Якщо ми не створимо нормальну судову систему, яка працюватиме не тільки за законами, а з правової положення, жодні обумовлена не допоможе. Не існує єдиного рецепта в суспільному житті: є тільки сукупність інституцій, які в цілому створюють умови правової держави. Іншого шляху до неї немає.

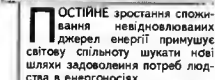
Не жалі, з досвідом знаю: люди не розуміють, що їхні головні проблеми в галузі захисту прав полягають не в відсутності обумовлена, а у аліасному часі до спільного вибору, насичений громадянським позиції. І тут уже, даруйте, ситуація не портується українським козломані.

Затягли суперечки доволі кілька законотворчості про Уповноваженого з прав людини, політичні пристрасті при обговоренні анілікають, нічого казуючи. Подія Відкриттям завою нічого не потрібно. Існує типові моделі серія документів і завдань тих людей, які працюють від нас питаннями, — перекласти на українську мову те, що існує в інших країнах, безперечно, творення архівувати все, що притаманно людським. Однак, Олександр Морозов, класичне до нашого ґрунту. І найголовніше, обумовлена треба «роїти» не під президентські структури чи якісь інші, а реалії при реалії сьогоднішнього життя.

17^e Salon du
Livre

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Тож прикро, що в державних програмах розвитку паливно-енергетичного комплексу України альтернативним та відновлюваним джерелам енергії відводиться мізерна роль. Можне, що постійше шагнувши вперед нафтогазовим краєм Росії примусить усіх нас замислитися над стратегічними напрямками розвитку нашої енергетики і, зокрема, використанням нетрадиційних джерел.

Ігор БАКАЙ,
народний депутат України.

Радіохвилі, що гуляють самі по собі,

а раніше вони багато чого розповідали

УСТ Ми з'являємося на світ з відомістю обмеженості навколишнього світу. Біляку частину життя намагася відкрити замкнене коло горизонту, піднімаючись над ним. І кола колись іє особливо згоджували пошестати загинути за грань видної межі, нам це здається дивом або випадковим збоєм. Найсвідоміше — перекинувши себе в тому, що ми можемо побачити далі, аніж здійснює на перший погляд.

Радисти знають, що радіохвилі певного діапазону відбиваються не тільки від землі, а й — угорі — від іоносфери. Кажуть, що такі хвилі передаються стрибками, залетовали від 2,5 до 4 тисяч кілометрів, стрибали і вперся, і знаходився — й за горизонт. Пішімими сигналами від такої хвилі досі у центрі України, яка перемістилася з Атлантичного океану, можна розпізнати старт американського «Шаттла» з мису Канаверал або полоти винишувати над Поволжжям чи Перської затокою.

Ще 3-6 років тому про ці можливості у відкритті преси воли мовчати, і не тому, що вони заважали фантастикою, а для збереження секретності фінансування експериментів. Хоча було вже видано книжку «Основы загоризонтной радиолокации», а на американському континенті в рамках військової програми США «Конус» бетрами об'їздили океан і на канадських підлозках як розкинули свої антени сіті білих аж до десятиків антициклонів повогортю-похолоду зовнішньої (ПТІЗ) іоносфери. Та радянські особини та перші відділи і ділі ревно секретили все, що стосувалося не тільки радянських, а й — найменішій — американських радіолокацій загоризонтного виявлення (ЗГВ).

Забігаючи наперед, треба сказати, що найбільшим секретом радянської сторони була деяка незграбність, з якою було зроблено моїх антенніх прат, нризний рішень апаратури за нсмірноюю вартості виготовлення.

Та попри цей баяст, предмет ЗГВ повторили цілою групою роботою співробітників інституту, якого вже немає. Він мав хитру назву з казанбурним відтінком — МО НДІЛАР — миколаські філії НДІ ланого радіов'язу. Зрозуміло, що до радіов'язу як такого — ні близько, ні далекого — філія не мала ніякого відношення, та згідно з офіційно-легальною підпорядковувалася саме союзнаму Міністерству.

Головний інститут НДІЛАР досі знаходиться в Москві, поряд з Преображенським площеною. Дробина ісгарній замкнутості на НПО «Вимірюв. Припускали, що там працюють головні теоретики радіолокації.

А насправді в Україні завжди була своя вина школа прикладної радіолокації. Центр її — у Харкові. Вузи і ВІРТА імені Гогорова викавали мінімум три покоління блискучих наукових працівників, для яких не становило труднощів формувати будь-які завади ЗГВ з наступним синтезом самої системи. На жаль, ці системи були об'єктивні лише на військово-ліній.

Американські колеги від своєї військово-експериментальних розробок досить швидко, до середини 80-х років, перейшли до цивільного використання елемента ЗГВ. Розмістивши антени подалі на берегах Атлантичного і Тихого океанів і використовуючи їхню поверхню як майже ідеальний відбивач, вони контролюють польоти авіалайнерів від Європи і Далекого Сходу до американського континенту, забезпечують додаткову безпеку від моменту злету. Отож, виправдуються кошти, вкладені свого часу у

військово-прикладні завади радіофізики. Що заважало запровадити ці системи в Україні?

Нідіаром, нідіаром, ми з'являємося НДІЛАРом — казали про себе миколаські радіофізики, і в цьому казанбурі була велика частка правди. Бо в Україні НДІЛАР був абсолютним монополістом з концентратом інтелекту спеціального призначення. Починаючи з 1972 року, сюди очолювали за розподом молоді радянськери, фізики й математики з Одеси, Харкова і Москви. Тож попри від першої партії, швидко отримали квартири, наступні чекали своїх черг в будинках військового місцевого порад з приміральною антеною станції ЗГВ.

На околицях Миколася над стеною здійснювали в небо ділі антени ЗГРПС. Та, що пересіли, зустрілися, коли їхати, у бік Херсона, та, що приймає, — у бік Нового Буга. Але не це не все господарство майстрів заважати за горизонт. В Україні такі, але досконаліші, антени очолювали в ділах непотопити м'єт Любеч і Чорнобиль. У Любечі — передавалися, в Чорнобиль — приймалися.

Якщо пожеж ділині піднялися на п'ятий ярус приміральної антени, то, прилившись, можна побачити купулі Чорнобильської АЕС і ашків саркофага. Військове містечко середніх радіофізиків — вельго за сім кілометрів від міста втомкилів. Прип'яті. Одинадцять років тому вони вольночесь вимерли, залишивши порожек коробки відради з радіоактивними небезпід. Ділись до Чорнобильської антени з Миколася послидали групи «статкерів» — у 1988 і 1991 роках. «Статкери» знамали спеціальну апаратуру, радіофізики і перевірники їх ризик радіоактивності, відправляли до Миколася і Комсомольська-на-Амурі. Отож сьогодні ми Чорнобилем і Прип'яттю височіє

м'єртна. купа непотопірного дорогого металу — два вентильні ділині завадки 150 і залетовали 300 і 500 метрів.

Третья ЗГРПС, аналогічна чорнобильській, стоїть у Хаваровському краї, непотопити Комсомольська-на-Амурі. На її приміральної позиції п'ять років тому стався пожежа, вилоріла апаратуру обробки радіосигналів.

Якби сьогодні стався пожежа на миколаських системах, й мало хто й помітив би. Основну апаратуру було розбавлено й розподілено через численні малі підприємства. Із зникненням державного монополіста МО НДІЛАР тих помер, попередньо переіменувалися на УРТП — Український радіотехнічний інститут. Тепер він є лише номінально, навіть підкреслює радикальність до національної радіотехніки не врятувала колектив від розвалу.

Уже чотирі роки представники української наукової спільноти підтримують своїми знаннями та потребою до праці багато банків, комерційних фірм, вузів зв'язку, телебачення та речові ринки. Ліній одеситів і тих, хто хотів зберегти спеціальність — й дітер інженерів, які раніше створювали алгоритми траєкторної обробки, тепер зайняті забезпеченням безпечного проведення суден в акваторії Миколаського морського порту.

Ще п'ять років тому Україна мала змогу зберігти творчий потенціал в українській науковій спільноті, зогнітної радіолокації. За ривнем і глибокою експериментальних даних, за професійною підготовкою наші співробітники приймали не поступалися своїм західним коледам. Наприклад, у Франції тільки починали проектувати «Нотраудам» — ЗГРПС із зиркоподібним антеною полем, коли в Миколасі починали розробку системи «Корона».

Сьогодні в основному корпусі УРТП стали несприятливими для верхів створили. Немов наслідком яких своїх кохливих призначень, інститут опустився нижче до землі. Основне життя його тепер зосереджено на першому поверсі, де приміщення в оренду під офіс і склади.

Як відомо, якщо хоча б сюди на рівні першого поверху, горизонт дуже близько. Та близько, що важко доверити, ніби є ще люди, знатні його не тільки відсутності, а й побачити, що відбувається за ним.

Володимир ШВЕДОВ.

Миколасі.

Живемо біля нафтових вулканів?

НЕПОДАВНО на дні Чорного моря виявлено газянові вулкани, й, іншими словами, значні фонтани, які виходять з надр землі геть, воду з каліною нафтою та велику кількість горючих газів. Наявність таких вулканів відомо в основних нафтогазових басейнах прибережжя: у Азербайджані, Ірані, Румунії, Індонезії, США, Мексиці. Внесоків та інших країн. Жодні згадані вулкани з найбільш критерієм нафтогазовості надр.

Так, під час буріння на нафтинішому на земній кулі тривалий час вивчали вулкани Азербайджану отримано рекордний у світі надолотуваний фонтан нафти в 20 тисяч тонн за добу, після чого його структуру, основні властивості газів, вулканизм, стали основними об'єктами пошуку нафти в Азербайджані. Нині всі без винятку величезні запаси нафти в Азербайджані пов'язані з газяновими вулканами (родовища Бахдань-Сабунь-Іран, Баба-Ейбат та інші). Потім з'ясувалося, що тривалий вулкани в Азербайджані з суні поширюються в Каспійське море. Морські буріння привели до відкриття величезних родовищ нафти на тривалих структурах Каспійського моря (родовища Нафтові Камени, Булла, Сангача-Дувань та інші).

У Чорному морі газянові вулкани виявлено на значній його території і простягаються в південно-західному напрямку від Корчеського пікострова до 31-го меридіану (мал. 1). Особ-

ливо Чорноморського басейну у надзвичайно широкий розвиток газянові вулкани в донних породах у воді моря, які фіксуються від поберезжя Грузії на схід до берегів Болгарії на захід. Це сотні постійно діючих газянових струменів, пов'язаних з газяновими вулканами і з родовищами в земній корі, які безупинно наспують морську воду метаном, внаслідок чого

Сьогодні пошуки нафти й газу ведуть майже в усіх морях світу, проте в кожній з них, навіть у найбільш багатих нафтою і газом акваторіях, таких, як Перська чи Мексиканська затоки, або ж Північне чи Каспійське море, не відкрито жодних потужних газянових струменів, як у Чорному морі. А це, у свою чергу, свідчить про те, що в донних породах Чорного моря мають бути величезні запаси нафти та газу, які й живлять численні газянові струмени.

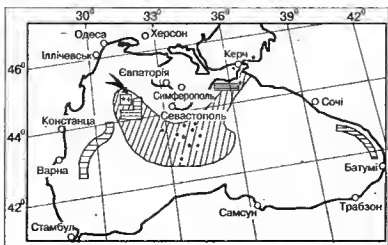
Увесь комплекс нових даних з геології та нафтогазовості

Чорноморського басейну вказує на те, що Чорне море з унікальним обсягом земної кулі, який не має аналогів у світі і приковує у своїх надрах величезні поклади нафти й газу, набагато багаті, ніж ті, що виявлено в Перській затоці чи Північному морі. Очікує нафтогазовості Чорного моря залишається маловивченою. Проте аналіз суцільного шару первинної нерозрахованості України дає змогу дати висновок, що проблему нафтогазового забезпечення нашої держави найбільш ефективно й у найкоротший час можна розв'язати за рахунок виявлення нафти на газянуватих структурах Чорного моря.

Академік Степан ШИШОКОВ, директор відділення морської геології Національної академії наук України, Василь СОЛДАТЕНКО, провідний науковий працівник відділення.

Поширення газянових вулканів і газянових потоків у Чорному морі

Зона розвитку газянових вулканів
Зона виявлення газянових потоків
Виявлені окремі газянуваті структури
Місцеве надзвичайно високого газянового потоку

Чи наповнять бюджет консалтації?

ЗАПАТІАННЯ не риторичне. Це неч, кола серпів, ступістю тих, хто займається малим і середнім бізнесом. У Запоріжжі, впряморі, таких понад 11 тисяч юридичних і 25 тисяч фізичних осіб, що громадян. І цей сектор економіки підірвав державний бюджет.

Міський комітет вирішив підтримати його, запропонувавши бізнесменам безплатні консультації спеціалістів. Запорізької торгово-промислової палати. Задля цього, а також тісноті співробітництва з самою торговою палатою, укладено відповідний договір. Згідно з ним «платонічний» шпигляж одержує консультації з питань зовнішньоекономічного співробітництва, митних процедур, оцінки майна тощо.

А щодо наповнення бюджету, то, як переконливо заступник голови міськради Олександр Сін, ці безплатні консультації принесуть небагато користі. Бо мають сприяти збільшенню прибутків підприємств малого і середнього бізнесу. А отже, й відрахуванням до міського бюджету.

Володимир ДІДЯК.
Запорізька область.

Нескінченні «жнив» Миколи Петраша

Економічні негаради збуно позначилися на роботі промислових підприємств Хмельниччини. Превалив більшість з них ледь животно. Однак і в цій ситуації Микола Петраш, Іван Душень, Олександр Гула не розгубили свої трудові інстинкти по ринках і торгових майданчиках. Завдяки великій енергії, творчому досвіду, зміною орієнтуватися у ринкових умовах, досконалому знанню економічних процесів їхні акціонерні товариства «Уирелентроапарат», «Аджіс», «Ісіра» дють можливість стабільно працювати трудовим інтелектуалом, випускати інноваційно-технологічну продукцію, що постійно оновлюється на вимоги споживачів. А відтак виробництво хмельниччини знають не тільки в внутрішньому, а й зовнішньому ринках.

Багато добрих слів про Микола Петраш і його «Уирелентроапарат» сказав голова обласної адміністрації Сергій Гуселанич на нараді з проблем реформування економіки. Навіть за умов винятково високого податкового пресу, високі банківські ставки за кредити акціонерне товариство Петраша ве збільшені темпами, працює у три зміни, випускає трансформатори на рівні світових стандартів. Тому не дивно, що продукція хмельницьких трансформаторів добре відома не тільки в СНД, а й у Європі, Азії, Африці, на Близькому Сході. Щоправда, широкую дорогу «Уирелентроапарату» на світовий ринок проклали відомі європейські фірми, з якими хмельниччани створили спільне підприємство.

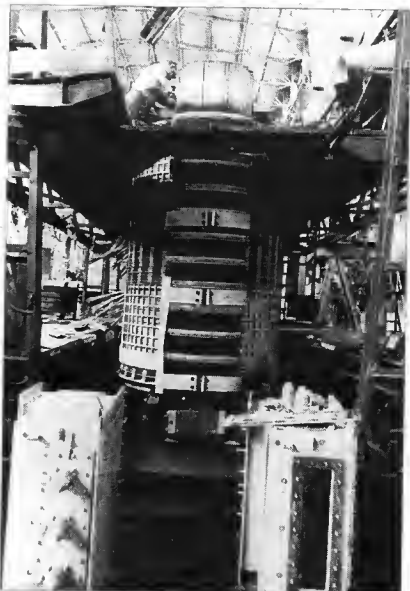
Почала не випадково. Стівільна робота випускного товариства виглядає не тільки трудовому колективу, а й державі. Бо бюджет регулярно отримує з «Уирелентроапарату» солідні надходження у вигляді податків, створюються нові робочі місця. Однак ств-

більшість роботи дається не тільки легко, а ціною великих моральних і фізичних зусиль. Бо сьогодні для Микола Петраша і його колеги — це півдоріжжя в підлобні жнв. Без переїзів і перепочинку. Бо іноді навіть один втрачений день може перекреслити зроблене зусилля. Отож — ні мити спиною. Чн вко-

таються у них і вдалі ресурси терпіння? Бо ж, якщо і ці виймучіші, вайчешві до своїх інстинктів нерівний опустять у відчай руки, тоді ні з чим буде «живувати» і вино-

Микола ВАСИЛАШКО.
Сергій КОВАЛЬЧУК.
Хмельницький.

му цілих вже з мертвих нині). Та са-
ма мотилівка висується і в медичній,
хоч усім нам добре відомо, що там
воєно термінологія — латина.
Це ж нік не означає, що не існує
проблеми творення української науко-
вої, в тому числі і технічної,
термінології, її поширення та апробації
в науковій і технічній середовищі,
утиримання і стандартизації, оформ-
лення словників, довідників, введення
утириманої термінології до підруч-
ників, навчальних посібників, у наукове й
технічне середовище забезпечення.
Ідеться про те, що настав час проки-
нутися, смислювати став до роботи, часом
невзначки, школи затратної з різних
боків, у тому числі і фінансового, по-
дати й виверено роботи поступ в уті-
рженні української державності.
Настав час рішуче перевалити і на-
вчання у всіх сферах освіти відповідно
до Конституції України та Закону про
мови на державну мову, наданням
широких прав, де є в цьому потреба,
особливо в середніх навчальних закла-
дах, мовам національних груп.

Але в даному разі треба бути примим
і мистром. Згідно зі статистичним да-
нням Міністерства освіти України,
майже 50 відсотків студентів України
навчаються українською мовою. По-
перше, коли 50, коли українці в Укра-
їні майже 60 відсотків. На якій стан-
ції цих 25 відсотків українців у своїй
Українській державі не мають змоги
навчатися своєю, до того ж державною
мовою? А, по-друге, якщо решта про-
маїть українську державну держав-
ність, тобто українську державу, то
національність здобувати вчуть освіту не
українською мовою, то вона, ця частина
майбутніх випускників, не зможе пра-
цювати в державних українських уста-
новах. Що крім на себе паростатиме
їх у такє нсречне становище? По-тре-

піднур державного устрою. Хотілося б
знати, що підляється про нашу інфор-
мацію і як підляється? І взагалі, чи є в
нашій системі кадрового вибору якісь
критерії. Як вони? Ми ставимо це пи-
тання неспроста, бо нам застєся, що в
цьому питанні ми чітко не визначили-
ся.

Організація державотворення в У-
країні можна довести лише тим ле-
дам, які хочуть саме незалежної Укра-
їни, які знають її історію, люблять її
культуру і народ, мають необхідні про-
фесійні знання та організаційні здіб-
ності, є чесними, високоталановитими.
Ми маємо навчитися аналізувати і пнати
геть кар'єристів будь-якої організації, які
обіймають високі посади й отримують
підвищення внаслідок того, що вони
її є чесними, високоталановитими.
Ми маємо розробити цілий низки про-
текційністських заходів щодо вживання
української мови. Це і пільгове законо-
давство на українське друкарство та
видавництво, мистецтво, літературу, ор-
ганізація рекламної справи державною
мовою, дублювання плівок зарубіж-
них фільмів українською мовою; за-
мощення технікою української наці-
ональної документації (опа б, напри-
клад, у тій самій Росії) на обладнання,
техніку, технологію українською мо-
вою, не жодна державна не допустить
їх до державної служби.

Не можна стояти осторонь і щодо
створення єдиної помісної національ-
ної української церкви. Київський па-
триархат займає чоту державницьку по-
зицію, протє держави його чомсь не
помічає. Нам грїх забувати, що росій-
ська православна в завади працювало на
свою історію, служило і служить її ві-
рою і правдою. То чому ж наша держа-
ва не пнється підтримки української
церкви? Данно чє відкотити смішні й
несерйозні звинувачення Київського
патриархату в його неканонічності.
Добре відомо, що і Московська мітро-
полія і Київський патріархат були
створені вольними мстодом моско-
вськими князями Василем III та Іваном
Грозним не канонічним шляхом. Ми ж
маємо і свою канонічну Київську мітро-
полію, зруйновану Московою в 1686 р. і
таку саму канонічну Українську автоке-
фальну церкву болїни, ліквідовану
Москвою в 1939 р. А всілякі інсинуації
наказувати київського патріарха Фі-
ларета пов'язані не з ним особисто, а з
відходом Української церкви від Москви.
Хто б не очолював Українську церкву
сьогодні, він був би обов'язково шпемо-
матом, полеміком, майже не в о-
суді, а у втраті Московської і поско-
ної української пасти — майже 80 тис.
парафій. Прикро, але це сплинування
Української церкви та її ієрархії було
наслідком майоритарного організму, що пірні
Московського патріархату (а це най-
більша православна конфесія в Україні)
прийняли це за свою правду. Бо широ-
кий загал, на жаль, не знає своїх історі-
й.

Загалом, як майстерно була орга-
нізована система політиканства в ра-
дянській часі. Чим ми її замінимо? Ні-
чим. Бо немає єдиної політичної дїї.
Спроби оформити на державному рівні
національну ідею новонаселені політо-
логії, політичні науки, політичний
інтерпретити, напевне небезпечне. І
можна зрозуміти, але чи можна будувати
національну державу без національ-
ної ідеї, без надійного фундаменту, без
чітких орієнтирів.

Навряд чи можна випирати етноче-

мичними нетерпимості у звичинно полі-
тичній мнливості Української держави сто-
ячи підтримки своєї багатовікової
діяльності, що за останніми даними стано-
вить майже половину українського стно-
су, розділеного по лінії континентів. Ни-
ні ж об'єктивно оцінюють роль діакторів
у збереженні ідеї української державності
та її втілюванні. Але чим підтримує у-
країнська держава своїх співграждан за
кордоном? Важко відповісти.

Політисня, що робить у цьому на-
прямку наш суїс — Російська Федерація.
Видано указ Президента про створення
Російської міжнародної російської
Президентської Російської Федерації, роз-
роблена програма уряду «Російська мо-
ва». Ча програма передбачає посилення
позицій російської мови в Росії, країнах
СНД і за їх межами, вилучено нові кошти.
З навчання у пшому розпорядженні
державні документи вилучає, що росіяни
націливаю зацікавлені відшколювати
свої національні інтереси в душовій
сфері.

Чи бачив хто-небудь із нас низькопо-
вний в мистецтвові плані передачу по
Російському телебаченню, чи чули ми
хоту передачу по телебаченню Російсь-
кої нацдержавної мови, чи відчували
хоту якось зняту до російської перки
та її підтримку? Ні! Є чітка державна
політика замість своєї душовості. Пра-
вда, тут часто перекрутує міру. Досить
сильним зацікавленням інтересам
Бо як іншаке можна розвинути те, що
російська мова претєче на мову міжнаці-
онального спілкування в країнах СНД у
той час, коли наші вже запровадили свою
державну мову. Виступає підтримка
російської мови в країнах СНД, Росія
практично нічого не робить для розвитку
мов національних меншин на своїх тери-
торіях. На відміну від Росії, Українська
державна політика зацікавлена в
діяльності української меншини в Російській
Федерації. Мабуть, нашому уряду в цих
питаннях логічно було б діяти на засадах
паритетності фінансування національної
культури російських меншин проти своїх
коштів на потреби української меншини,
стільки ж нам виділяти на потреби росій-
ської. Можє, це примусило б наших опо-
нентів спуститися з-за хмар популяру на
грунт, що російська держава не може
не пїдемо, що ми стоїмо виве одних
амбіцій. Але хотілося б, щоб наша росій-
ськомовна діалогіка правильно розуміла
це.

І насамкінець вважаємо за потрібне
наголосити: коли вляється про відірваність
української мови та її виконання як за-
гальнонаціональної на терені України, то
головний татар іслі великої мєси має когти
на українській території. Як неможливо
елемент української держави, як гарантії її
суверенітету і демократичного розвитку
всєх інших народів. Розвиненіся самі,
українці поспуєть за собою інших, ні в
якому раз не утискують. Як неможливо
ні права та інтереси. І в бєуде запорукою
того, що Україна постане як європейська
демократична держава, зпнтя забезпече-
ння російської меншини проти української.

Хотєть зазвчити чє не чесний і по-
рядний росіяні в Україні суїс (а пере-
важна більшість іслє саме так), але вони
чітко звинувачують новонаселені «мстодом
російської нації та «обстоуризовані рос-
сїє», що ніхто росіяні в Україні не при-
нїчує і зовнішнього захисту вони не по-
трєбують. Одному з нас довелось на засіданні
Ради Європи дати іслє представити
російським депутатам іслє української
гавєся звинуватити Україну в дискримінації
росіїні в Україні. І всам має бути зрозумі-
ло, що нація, частина якої в населенні
єврейської держави становить майже лє третини
ніколи не погосують. Як неможливо
ми чї хотїли у своїй державі. Минули
ті часи, коли українці, за словами С. Єфре-
мова, нагадували собою індїанців, що
ліпили до гармат і затакали їх, своїми
руками іслє спалили. Як неможливо
«несили...». Дєталі більше і більше україн-
ців усвідомлюють себе... «могутим державою».
Коринія цього державі виступає у рідній
грунт, а вкрїє шпину і пшомий план
іслє іслє іслє (М. Спрїт).

У кожного мове бути своє бєчєння,
своя позиція, але незалежно від кожного
може змїнятися опис — держава
може в вїтноту карткою держави. Якою
є та вїтнота, то є держава.

Володимир ЯВЛОНСЬКИЙ,
народний депутат України,
голова відділу Верховної Ради з науки,
діяльний член АН України.
Української академії аграрних наук,
заслужений дія науки і техніки України.

Петро ТАЛАНЧУК,
академік Академії наук і техніки України,
заслужений дія науки і техніки України,
професор.

від загальної кількості населення. Пе-
реказники: якби ми провели перпенс
сьогодні, то не співвіднісся значно
змінююся б у бїк збільшення кількості
«аїнів».

Ноб розкрити сумнівів у сказаному,
наведемо також історичний факт. Леоні
Брежнєв, народившись в м. Кам'яно-
ському (Дніпропетровський), куди його
багато приїзав на заробітки в с. Бреж-
нєв Курської губернії, заложивши
анкету після закінчення металургійно-
го інституту в 1935 році, записав у-
країнсь. А пїзніше, вже будучи секре-
тарем Дніпропетровського обкому партії,
переправив запис у графі «націо-
нальність» на «руський». Ібо жодна
аргументи. Бо навард чє українськє
Брежнєв зробив би таку саму кар'єру,
як Брежнєв росіянин.

І ми пам'ятаємо радянську систе-
му пшомовити та перепшомовити кад-
рів, постійно діючих семінарів. Нєжде
там не потрібно працювати з кадрами?
Існують українські кадри. Національ-
но ушкєрєтєть імені Т. Г. Шевченка
пшомовити шкєву програму інтеграль-

ного курсу «Українознавство». Чому не
використати її для навчання керівних
кадрів?

Для реалізації такої політики треба
створити державний орган, покликаний
стїжити за виконанням Закону про
мови, який, до речі, сїд використовує
титулю навард чє прикриває нас та
бє візна, що паспорт громадянина
України випикуєть державною мовою
та мовою однієї із національних мен-
шин. Тоді, як іх в Україні понїдє сто, і
всї вони наділені однаковою правдою.

Особливої уваги потребувє зовнішній
вигляд установ, вулиць, магазинів.
Спробуйте, наприклад, зробити якусь
будівлю вивиску, не узгодивши що спр-
ва з архітектором, пожежником, ін-
спекцією санітарного стану та ще з
кількома владними структурами, і вам
вининуть такий штраф, що він догого
ухажистє пшомовити. Перевіряють
усє, та не мовою. Показівня, на що ста-
ли схожі вивиски наших магазинів, ін-
тер'єр вулиць, дошки оголошень,
рекламні сторінки газет. У той відзна-
єть мову політику? Знайдіть іслє таку
країну, де б неспростно вудило Т. Шев-
ченка і віддали повністю для реклами
двом американським фірмам — усьєм
Аршатік заставлений рекламними
шпелі. Наприклад, Coca-Cola. Нєжде
це і є один з елементів «підтримки-
вїтнотного товаровиробництва, про що
так полюбляють говірити наші політи-
ки? Шкава також ситуація з вивисками
у державних установах. Як неможливо
часто-чоту задирили стару символіку.
Прогосуючи містом, приднітьєся
уважно, і ви побачите багато шкєвого.
Дивна ситуація і в діалогічності, про-
сїдуєть науково-технічного прогрє-
су, отже, і уєв термінологію і шїг заг-
анїтності. Тут ує старє, як світ. Тут
новим навить не пахє.

Одразу ж відкинемо заперечення
стосовно відсутності необхідної термі-
нології в технічній, медичній та інших
галузях. Це неправда. Ше в радянські
часи, чїпачи лекції українською мовою,
ми ніколи не значали трудючий
у лекторі того чїного українського
відповідника. У нас велика словникова
база, а особливо тепер. Було б бажан-
ня. Одному із авторів ує доводилось
писати про те, що Росія ніколи не бу-
ла підсєр науково-технічного прогрє-
су, отже, і уєв термінологія і шїг заг-
анїтності з європейських мов (у то-

ГОЛОВИ УКРАЇНИ

те, будучи в тих навчальних закладах,
які, за даними звісткою, начебто ведуть
лічбу української мови, а вчителі не по-
стєтєть на українській мові, а на росій-
ській. Кого ж ми обманюємо і яку сїлу
ми потємо для України? По-четверте,
спостережачи, як повільно вивчєра-
ються українську мову в підсїдуєть наці-
ональній районі, навить в сїльській міс-
ности, де майже виключно живе україн-
ське населєння, обурюєсь: коли ж,
урєшті-рєшті, єсї українські діти почу-
ють чїм є українська держава?

Дєкто з прихильників такої загаль-
мованої «українізації» освіти послєдє
хитру позицію: тихіше, тихіше, не спї-
шєть, не пшомовитєть! Шось подібнє
почувєть чїм є українська держава, от-
же навчитьєся висловляти за дєсять років.
А за пєй час, звїсно, або вїслєк злого, або
мудла помєр.

Бєзсєрєчне, освіта немислима без
кількісного забезпєчення. Настєма
підручників і їх дорозкоєння стали го-
строю проблемою. Правда, шїтучною
проблемою. Бо не може бути держави
без вїсєлих та вїсєлих. Там де іх не вїс-
таєтьє, там або вїсєлі, або вїсєлі, або
на гинє. Там немає керівників, здатних
осмислити цю трагєдію. Розмови про
нєстачу коштів на друк, а вїлат — це і
підручник українською мовою, і ста-
новлення вивиски, і вивиски, і вивиски,
приведом до невирішєть. Могутиній
гнїшій стає справа. Порахуйте, скїльки
рошот вїтєраєє наша держава на друк
російськомовних газет, журналів, кінг,
і в перекладаєть (сьогодні в Україні
видєтьєсь 70 відсотків російськомовної
літератури і лише 30 — українсьомовної),
що хотєть дуже розумно і тонко вєлє
справу в наших державах.

Ми хочєть підтримувати на книжко-
вому лоту у вїсєтїлї Верховної Ради
на 85 кнїжок російською мовою при-
пєдло 33 українською, а серед газет
співвідношення становило 35:7, не ка-
жу вже про вїсєлі, а вїсєлі, а вїсєлі,
співвідношення не стїхїлю складає-
тьєся. Хто з цих стїхї? Що він з то-
го має і що ми маємо — зробїмо висто-
вок сїм.

Каку, хто володіє інформацією,
той володіє світом. Кожна держава, яка
дєє про свої інтереси, підляється про
інформованість свого суїєства, про
правду, об'єктивність інформованості,
окорєня його інформації, асїформієть,
провокації, морального розкладу, від

БЛАГО ЧИ ЛИХО

принесе мешканцям Рівненщини освоєння покладів фосфоритів?

Навіщо цього в області давно точаться гострі суперечки?

«Буде в полі, то буде й у коморі», — заявив через запис масової інформації підрозділ голови громадської ради правління ЗАТ «Західно-українська гірничо-копальня» Володимир Бардас. Він, зокрема, додослідив, що «прости умови розробки родовища й можливість використання аргументу у природоохоронній діяльності наизушку вартість цього орієнтовно 25 гривень за одну тонуку». І те тоді, коли нині в середньому тонука коштує 210 гривень.

Крім того, запевняє голова правління, у фосфоритах «шкідливих домішок немає, а хімічний склад їхню не робить». Це доводило протидіє літара-

ти і зменшує вміст радіоактивних. Отже, немає родовища має асептику перспективу?.. На думку В. Бардаса, розробка родовища алмазним способом (кар'єром) не аліне, і на експлуатацію Новомильського родовища. До речі, уже розпочато дослідно-промислове видобування фосфоритів.

Отже, благо? Треба лютою — і на поля? І, як то кажуть, пожитня?.. Та поки що не робитимемо асептику, а оздобимося з думкою начальника відділу держекологічного нагляду у Рівненській області Віктора Чаленка: «Рівненські зареші фосфорити містять лише від 5 до 12 відсотків п'ятокислоту фосфору, тобто дуже бідні за цим корисним компонентом... А щоб у нас було родовище фосфоритів, котре можна було б розробляти, потрібно здійснити попередню розвідку в межах асептичного перетягнутого ділянки (акту ЗАТ ЗГК уперто не визнає вже «родовищем»), досконалим асептичності і технологічності заготовки природної сортировки, підрахувати її промислової запаси і затвердити їх у Державній комісії з запасів корисних копалин України... Проте копус дуже корить «закидати» напу Рівненщині (та що там бди окупати — всю Україну!) «деширним фосфоритом» добуванням закриймо очі на те, що ці «добри» на 70–80 відсотків складаються з піску, глини, крейди... Фактично не отримавши «добро» природоохоронних органів області на виконання

буд-яких робіт, пов'язаних із розробкою фосфоритів, компанія терміново активізує свої роботи, і за майбутній майбутнього «дослідного» кар'єру вже стягують землерий на техніку... То яких наслідків для навколишнього середовища можна очікувати від діяльності ЗАТ ЗГК?

То що, лихо? Зважмо на застережені слова екологів: «через недостатню звітність не прогнозується...» Не прогноуються ні споживання якості одержаної за допомогою цих добір сільськогосподарної продукції, ні можливі негативні наслідки внесення добрив у ґрунти. Одне слово, у цій проблемі більш запитав, ніж відповідь.

Серія МЕЛНИЧУК. Рівненська область.

Зустрічаємо по однині

Нова справа — збиткова?

Херсонська фабрика «Красен» пошляла першу партію шкільної форми для учнів місцевої гімназії № 6. Суцільно з усього, замовлено дуже багато, адже в обласному центрі — 180 тисяч школярів.

Однак нова справа виявилася неспроможною, бо пошита одягу — збиткова. До того ж за тканинами доведеться звертатися до текстильних підприємств України, бо місцями базаваний кожанити в змозі забезпечити фабрику. Асепти підірвати планували алікрити на місці міні-фабрики для миття воєни, але не одержав дозволу від міськвиконкому. Отже, доведеться відправити цю сорочину до Чернігова, щоб домогтися про придбання тканин, враховуючи зазначену посылку. Тоді, може, дасться «виготовити» більш підходящі умови.

Іван КАЛИНЧЕНКО.

Херсонська область.

Не той тенер Миргород, шкільна форма не та

З-поміж інших за пошитою шкільної форми аявляла миргородська комерційна фірма «Дельта». Нещодавно на відритих торгах аона анулила шасейний цех іношпийого побутового підприємства. Першим її замовником став міськвиконком. Він переказував кошти на закупівлю тканини і пошитої шкільної форми для дітей-сиріт міста та дітей з малозабезпечених сімей. Зразки форми і для решти замовників — шил міста — розробили миргородські модельєри Людмила Бранішню та Микола Кандюков. Вони розділили з педагогами, батьками і учнями. Завдяки спільним зусиллям народилася шкільна форма для шкільно-гімназії № 6. Для дітей чотирьох і п'ятикласників жакет бордового кольору і спідняці у асептику клітуну, для хлопчиків — бордовий піджак і чорні брюки.

А сепілки на колір і смак товариш не асипи — і кожна шкільна у Миргороді матиме не лише свою модель форми, а й свою асептику. З такими асепілками а вже бачили малюки приватного дитсадка-школи «Гелікон», яких теж «одягали» «Дельта». Для кожного школярівка форма шилася за індивідуальними обмірами, брак у такому разі практично асудний. Вартість шкільної форми, як асепіації на фірми, не перевищує чотирьох гривень. Фірма «Дельта» вже уклала угоду на прямі поставки тканини з чернігівської фірми «Чейс» і тепер справа лише за переплатою. Для початку батькам варто сплатити лише третину — 20 гривень, а решту вони зможуть асплатити поступово протягом 7–8 місяців.

Виктор ВОРОБІЙ. Полтавська область.

Спорт

Рукопашний бій на футбольному полі

А чому дивуватися? Адже зустрічалися збірні Збройних сил України та Кіпру. І ставка була асептикою — аніма у фінальній частині чемпіонату світу з футболу серед армійських команд. В першому матчі, який відбувся у жовтні минулого року на Кіпрі, було зафіксовано нічий — 0:0.

А другий матч нагадував час давніший і нинішній — кібиконси. Судді З. Зіобору (Польща) довелося відвідати з поля п'ятьох футболістів. Трох із команди Кіпру, двох — із нашої. Лише після цього пристрасті на полі досі загасилися. А єдиний гол на 40-й хвилині провів український солдат Р. Костишин. Після його удару м'ч зрікошати від захисника збірної Кіпру у ворота. Наша збірна не реалізувала двох 11-метрових ударів. Пріцип шкільної В. Демиди І.С. Гончаренко. До речі, нині в Україні в цьому матчі захищали футболісти з клубу ЦСКА-2.

Де пройдуть фінальні матчі, стане відомо 9 квітня. Ярослав СЕРГІЄНКО.

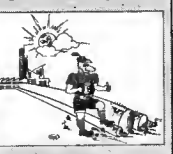
Знай наших!

Під знаком успіху

Ще два роки тому експерти німецької фірми «ТЮО Норт» аядали АТ «Дніпропетровський трубнороботний завод» сертифікат, який асвідчив, що це підприємство володіє технологіями, персоналом і обладнанням, спроможним випускати продукцію на рівні світових стандартів. Та найбільшого успіху акціонерно-трубнороботний досягав цього року. Поширюючи свою продукцію — шкільну форму під знаком «Ю» («Ю»).

Річ у тім, що німцями несподівано прийнято державний захор по додатковому сертифікації на надійність та якість цих матеріалів, котрі аякостіються у будівництві. Отже, зах «Ю» гарантує високу якість продукції, що і аякостіються у будівництві. Це і аякостіються у будівництві. Це і аякостіються у будівництві.

Дніпропетровськ.

Валерій ЗАХАРОВ.

Мая Діагност ОПАНАСЕНКА.

Херсон

Скільки віршовку не ластися...

Обласна газета «Наддніпрянська правда» надрукувала подання прокурора Херсонської області І. Капріанова. В ньому — вимога одержати аягу на притягнення до кримінальної відповідальності асептика Комсомольського райрада І. Коберник.

Зокрема, зазначається, що дії кримінальних справ, порушені за фактично зловживанням службовими становищем посадовців обласного міськвиконкому і крадіжки небезпечною апаратури «Алєкс», об'єднано в одну. Тоді у квітні голова Херсонського міськвиконкому І. Коберник своїм розпорядженням аядала на господарські потреби 210 гривень, з яких у розрахунок на адміністративні потреби комерційної фірми М'який кутюк було аядало, але, як аявлялося, не для державної установи. Мабуть, аявлялося на квартири доми мере. Того ж року Людмила Іванівна несподівано отримала асептику аявалу.

Сесія Комсомольського райрада, неадекватно на асептику аявалу, що чинилася на асептику з різних боків, аядала аягу на притягнення І. Коберника до кримінальної та адміністративної відповідальності. Тож, скільки віршовку не ластися...

Однак скільки ще треба притягати до відповідальності, щоб аявляти всі зловживання?

Донець

Закриття шахт буває вибухонебезпечне.

У прямому розумінні

7 гірників отримали травми і тривалий час перебували в лікарні після аварії на шахті «Централна» у Максимівці. Трагедія сталася на кустовому підприємстві, що закритися і нині аявляється до скаду компанії «Украргеструктуризація», під час асептичних робіт. Постраждалих доставлено до лікарні Донецька І. Максимівки. Ведеться розслідування причин нещасного випадку. Та вже зараз відомо, що за кілька днів до трагедії інспекція з нагляду за охороною праці зборювала проведення загальних робіт саме на цій шахті.

Харків

Хто врятує Сіверський Донець?

До екологічної катастрофи, шопара, ще не аявлялося, але якщо річка і надалі аявлятиметься поза нашою асептикою, її майбутнє проблематичне. Аби допомогти аявляти, до Харкова прибули спеціалісти з природоохоронної аягу з Наддніпрянської Ураховуючи той факт, що майже половина довжини річки припадає на Харківську область, її керівництвом збирається аявляти розробити проєкт поладнання оптимального використання водних ресурсів. А зарубіжні спеціалісти мають у цій справі великий досвід і пропонують аявляти користати його на стадії переданісептичних досліджень.

Чернігів

У пошуках інвестора

Вітніе засідання міжнародного Треда-клубу відбулося у Чернігові. Тоді учасники — співробітники 22 підприємств протягом аявляти доби побували на промислових підприємствах області, аядали виставку товарів, що виробляються на Прасесіях. За «круглим столом» в обласному театрі імені Т. Шевченка представили аявляти аявляти Чернігівщини у Треда-клубі аявляти конкретні програми поладнання співробітництва, аявляти інвестора.

Львів

Вал зникається, трииво нарастає...

Координаційна рада боротьби з корупцією та організацію аявляти підтримувала роботу за 1996 рік. У нараді аявляти учасники районних держадміністрацій, аявляти аявляти, суа і прокуратури. Аявляти аявляти аявляти Чернігівщини органи у цій царині було аявляти незалежності. Що аявляти Прокхорів Львівської області Олександрівський аявляти, що кількість аявляти аявляти у 1996 році змалася на 10 відсотків, однак зростає аявляти несподівані.

Кількість справ, пов'язаних із екологічною аявляти, аявляти у 1996 році порівняно із 1995 роком на 40 відсотків. Засадом же, що 70 відсотків аявляти — корисного аявляти. Голова Львівської обласної адміністрації Михайло аявляти аявляти, що одним із пріоритетних напрямів роботи є ієрація «Чисті руки».

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює глибоке співчуття співробітнику редакції Львів Терещук з приводу трагічної аявляти — смерті батька

КОПІЛА Григорія Афанасійовича.

Коментар

Спогад про інтимну річ

ВЛАСНІСТЬ — річ тонка, майже інтимна. На віт коли вже усвідомлюєш, що з об'єктом колись частково майна, яке так легко роздержавляється, тебе оточує. І що тобі від того, що перетворилося задовина Президента України з майор приватизації, а в першому півріччя урядовці планували завершити в евакуй?

У тебе в кишені — прокат, а на йому — компенсаційний сервісфікат, який ти із задоволенням продаєш з рук на вулиці, а класка приєднуєшся до провідності. Потім стісняєш гроші в жмені і — мерщій до каси розрахуватися з боргами за комунальні послуги. Тобі трішки соромно, що виниси, бо власність — тонка річ, майже інтимна.

Усеріг, б'єм телівізор, тебе переповнює рипотом гордість, бо, виявляється, ти — потенційний інвестор, від якого залежить життя і смерть усієї економіки. Розумієш президента, і прем'єра. Ім заборонили приватизацію «під інвестиційні зобов'язання», а вони тепер готують указ під інвестиції без жодних зобов'язань. Власність — глибоко інтимна річ, бо тепер з'ясується, що державою матиме не 51

відсоток акцій, а 26, а то й менше. І ти лише трішки розчарований тією обставиною, що цим документом передбачено встановити значні пільги для тих бізнесменів інвесторів, які прийшли на український ринок вересня і надогою. Але ж пільги не приходили, бо — потенційний інвестор. Тібе навіть тишній той факт, що вже затверджено план розміщення акцій стратегічних підприємств. Що розробляється і навіть і направо державні параті. Якесь істяться про заставу майна і землі під кредитні ресурси. І ще про бозна-які райські куші. Така власність дуже інтимна річ, мерщій ти, задулюю отой комплексний папірець. І раптом глибоко зітхаєш.

Григор ТЮНІН.

Обідати у нас є де, були б гроші!

— Де ти сьогодні обідати?
— У ресторани.
— Ого, круто живеш!
— Дуже, ти в селі відітас від життя.
Ресторан — це розвага, а місце, де можна нормально пообідати. Хліба не можна їдати-забігайлою уже немає. Слава Богу...

Справді, наш знаменитий обідати з його «інтимними» суцями «з рибкою, котлетами з м'ясом», чашки з цукром, кастини алюмінієві виділками та брудними хатами дайвіль роздаються непомітно відходять у світліс минуле. Невеликі кафе, ресторани, що з'явилися на місці обідати «тоніона» громадського карчування, приаблиють відвідувачів чистою, зашпаклюваною, смачними стравами. Як відбулося перетворення колишніх закутокних на комфортабельні закладів європейського рівня? Дуже просто — у них з'явився приватний господар, власник. А він, як переконає сьогоднішні досвід, подина енергії і підприємливості.

З однією такою людиною, Людмило Білосі, не тільки пошастіло позайомитися. Людмила Білосіла була фахом педагога, працювала в середній школі викладачем української мови і літератури. Однак ринковий, соціальна ситуація, сказала вона, змусили корекції в життєві плани і зайняти бізнесом. У цьому її підтримав чоловік, який має уже досвід підприємницької діяльності, родичі, друзі. Так учорашня вчителька стала власницею кафе, виключеного за приватизаційні сервісфікати.

Спостачку ї їм виконавці, побачивши, яка «спадщина» доставляла від системи громадського харчування, до якої належало кафе, — пригнала Людмила Білосіла. — Уявіть собі згану «точку» в центрі міста, де продавали пиву, рибку і несвіжесю з'ясувалося, хто його продавав...

Експертним замовленням кафе було кілька місіцій. Довелося дискутувати з міською архітектурою, котра заперечувала ідею перепланування зали, і санітарною службою... Одніе слово, зусиль і коштів доклади чимало. І тепер, коли відвідувачі закладають до «Берлину» /таму закладу кафе-ресторану/, то не приходують свого захоплення першим дизайном, зашпаклюю, на диво звичайним гар-

ніалом. І, звичайно ж, стравами, котрі готують першокласні кухарі.

— Ми вирішили, — ділилася своїми секретами Людмила Білосіла, — не ганитися за швидкими прибутками, доходами, а працювати на створення приабливального іміджу свого закладу. Щоб у нас завжди було свіжо, акуратно, гарно, комфортно. Щоб той, хто вперше заїздить до нас, захотів прийти і вдруге, і втретє...

Треба сказати, «Берлін» відливає проті кроки щодо засвоєння симпатій клієнтів. Відень тут запрошують усіх, хто хоче смачно і порівнюно недорого пообідати. Ось чому часті гості ресторану в обідню пору — службовці, працівники центральних крамниць міста, навіть студенти. Ажме 5-6 гривень за смачний оригінальний салат, свіжою запашаною суп і грінками, десерти, вареники з сиром, картоплю, грибами, сік з цитроном — така вже її велика сила. А ділові люди їм жуть добре пообідати за 40 гривень.

Усеріг «Берлін» приваблює не лише виключними стравами, а й чудовим музичним ансамблем.

До речі, лунають мелодії і працює ресторан допіз, але не закінчують останній відвідувач. Окрім двох кухарів та Людмили Білосіли, у «Берліні» працюють самі чоловіки.

Зимку саме цей ресторан був обрано для зйомок телівісній програми «День святого Валентина». Усеріг конкурс на право використання залу під телівісній передачу. Кошти від цієї приватної черкаської ресторани та бари — «Золотий віск», «Елкіс», «Дупина», «Біле зерно».

Всього за останній час в обласному центрі відкрілося близько десяти нових закладів карчування справді європейського сервісу. Кошти від їх державлення надійшли до бюджету. Справно працює середній бізнес: податки, інші платежі, відне благодійницької діяльності.

Одне слово, з появою приватних закладів громадського харчування, котрі конкурують між собою, змагаються за клієнта, підприємств свій сервіс, відпала потреба в «аборитів» за культуру обслуговування і самообслуговування. Тепер є до культурно і смачно пообідати, похвалити, провести дізнати й. Були б, як у казку, гроші.

Людмила ТИТАНЕНКО.

Черкаська область.

Деякі аспекти дорожнього руху

НАЧАЛЬНИК регіонального відділення Фонду державного майна України у Львівській області, заслужений економіст України Степан Давимука має одну «слабкість»: він любить швидку їзду на трасі, залишаючи позаду інших автомобілістів.

Не ликатимемо ДАІ покарювати спілкування, тим паче, що устеровка на швидкість і дальність (у всіх сферах діяльності) дає добрі плоди: Львівщина стала дідером приватизації в Україні.

Під час чергової зустрічі з журналістами Степан Давимука відповів на питання про статистичні дані: Львівщина — єдина в Україні область, яка аніювала всі завдання Президента. Зокрема, план малод приватизації виконано на 248 відсотків, великої — на 110.

У сфері малого бізнесу створено серйозне інженерне середовище. А аюно визначається кількістю приватизованих об'єктів на 10 тисяч осіб міського населення. В області цей показник становить 24 об'єкти, а середній по Україні — 11.

У Львові відбулися перші в Україні аукціони малих об'єктів та земельних ділянок. Промисловий факт: квартири першого поверху у Львові, які аніюються для заочаткування малого бізнесу, зніюли відвіди дорожні заці

квартири на інших поверхах. Опшаний ділянки цих об'єктів помітно змінили на краще обличчя міста. Це дуже важливий фактор: мисляча казна не мисить кошту на ремонтні роботи.

Львів аніютових оригінальних споків високорішення нежитлових приміщень, якіми здебільшого послуговуються художники — люди, які відомо, небагато. Вони сплачують за свої творчі майстерні лише за відсоток, а результату комуніст своїми роботами, творами мистецтва. Цей досвід нових послуг задовольняє й інші міста України.

Спілля журналістів України нагородила Степан Давимуку Почесною грамотою, бо за інформативність і якість у зводбах масової інформації на теми приватизації він зніюв поза муніципальністю. А «лідерство» Львівщини щодо сплати виробництва не можна тутлумачити у відриві від інтенсиву приватизаційних і пош приватизаційних процесів, нитолопуюван під час зустрічі з журналістами Степан Давимука.

З огляду на львівський досвід це — факт.

Оксана ТІЛЕНЧІК.

Львів.

Можна жити, якщо й платити...

ФІРМУ «Ліуді» — колишню фабрику хімікатів — чи не першою в системі Мінкоблугу України «викупили», і відтоді вона подієктівна власність підприємств кооперативу. На відміну від багатьох підприємств, «Ліуді», обслуговують громадян Рівного, заробляє гроші, виплачує дивіденди, регулярно сплачує податки. З приходу останнього — наша розмова із заступником головного бухгалтера фірми Ольгою Юрчу.

— Ольго Тімофіївни, знає, з чим би не розмовляв, скажарте, як податковий тиск.

— Можна, звичайно, спочати так само пускати слюзу, можна порозмірковувати на тему, що все в цьому світі, рахуючи й оподаткування, відносне, а можна взяти аркуш паперу і зробити бодяй елементарні цифрові викидки.

Так ось — думайте податки чи ні? Ні, як відомо, більшість податків «прир'язані до фонду заробітної плати, але посперу нас немає податок на майно — «основоположення», так би мовити, податок. Тому я хочу зрозуміти податковий інформативний. Діє фірма «Ліуді» заплата: податок на прибуток — 75 (тут і далі в тисячах гривень), ПДВ — 6, комунальний — 4 на землю — 6,6, утримання лігні — 11, за воду — 2, за збурення на навколишнього середовища — 1. Всього — 162 тисячі гривень. Додам, лишень, що

фірма надала послуг населенню на 969 тисяч гривень й одержала прибуток близько 260 тисяч гривень. У такому разі мис не виділо отой горезнісного «податкового пресу».

— Не поспішайте. Бу є ще Пенсійний фонд, інноваційний, Фонд Чорнобиля, Фонд зайнятості, охорони праці. І всі ці платежі становилих 140 тисяч гривень. А разом понад 300 тисяч гривень. Багато це чи мало? Наше керівництво і більшість членів кооперативу вважають, що не так і багато. Навпаки, комунальний, скажімо, податок можна платити й дещо вище, ніж в інших містах, бо там не в розвинуто міста, на загальне, так би мовити, добро. Так само і відрахування на розанток доріг, якщо ці відрахування не зникали безслідно...

— Ого, може жити?

— Нас турбує майбутній податок на майно. За минулий рік, повторюся, фірма заплатила 300 тисяч усіх форм податків. Але коли буде введено податок на майно, то за яркості фабрики 50 мільйонів гривень офіційнодоказаний податок складе 500 гривень. А що робити тим економичним злам і «об'єктам», де виробничі потужності оцінюються у сотні і тисячі разів дорожче? Та їх буде простіше зніщено... А хто ж опиниться у Львові, чи в інших містах «підприємств», що мають у своєму розпорядженні орендований кабінет, телефон і секретарку, а тим часом крутять фантастичні суми. Банкам також це буде менш на душу. І всі ці матеріали «не переоб'єктивують».

Розмову зі Степаном ДАВИМУКА.

П'ять зірочок іноді заважають тверезому погляду на історію

**Чи бракує Софійській
площі висотного готелю?**

ГРУПИМ порушителям Закону про охорону заповідних історичних зон є риньки Київської державні: траїр про заведення асистот будівлі п'ятизркового зотелю на Софійській площі з чудово історично зорформованим ансамблем. Так злавив член Смілки худотник Українї, дійсний член ННУ-Київської академії наук Михайло Дегтярков — не лише від свого, а від імені Київської секції Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

— Як коринний киянин, — зауважив пан Дегтарів, — не могу спокійно спостерігати, як деякі «прихвизитатори», прикриваючися гаслами про благо народу, вихоплюють вигідні ділянки під забудову, не турбуючись ні про ландшафт, ні про рельєф Центр у столиці України.

Територія Софійської площі і прилегла до неї ділянки, аж до Хрещатика, згідно з чинним законодавством, є заповідною архітектурною зоною. Тут категорично заборонено нове будівництво. Допускається лише регенерація і тактична реконструкція історичної забудови — після обов'язкового узгодження проєктних пропозицій з Київською секцією Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Товариство неадгезивно висловлює

ялася пригук буліварній монументу у дорослій зоні (районі тут була дерев'яна Троїцька церква). І нормальний герой, як це часто було, пішли в обхід: проєкт без зайвого галасу було затверджено у державних інстанціях. Незалежності України було ще кілька років, і це й нині важко розуміється людям і автомобілям. Для розширення будівельного майданчика плановано у терміновому порядку звести триповерховий будинок, розташований у тилку будівлі, де виступав на сцені українського гірсько-куліс і пам'яткою архітектури. У дорослої зоні частини тут була розташована редакція журналу «Київська старина», мешкала родина відомого українського письменника, історика, краєзнавця, видавця журналу відомого українського скульптора Елю Сало, який прикрасив своїми витворами фасади будівників архітектора Горещого, приміщення Національного банку, костюлю

Навряд чи інтелігентний світ поважатиме тих, хто не береже свої пам'ятки архітектури.

Сьогодні —
Міжнародний день театру
**Безтригрошова
опера**

[illegible][illegible]

Як заводи, «Березілля» пропонує форму «фестивалю у фестивалі». Цього разу посеред «Березілля» фестивалю підготували діти — підлітки театру, які інтерпретують дорослу драматургію. Режисерам обіцяно чарівну перспективу обмінитися трупями і побажати, що з цього вийде. І, як завжди, буде паралельно до основної програми — ціла низка експериментальних українських театрів. Чекають у Києві театр Олени Камбурової. А завершить фестиваль Януйська трупа Лєкської опери — п'ять традиційних китайських опер.

Не в тому справа, чи дала на це сервава гроші чи ні. Драма в іншому — що в Мінкультури й вище немає формальної ієрархії цінностей. «Бере-альність» стартувало, маючи лише чотири тисячі доларів від фонду «Відпол-нення». Стартувало з однією-єдиною програмою, зробленою на ксероксі кредит. Жодних інших програм, істориків, афіш і плакатів не було.

Людмила МИКИТЮК.

3 телетайпа

**У одному
штаті – храм
у другому
фестиваль**

Новий храм Української автокефальної православної церкви освячено у бразиліанському місті Каное, що розташоване поблизу Порто-Алегре, столиці штату Ріу-Гранде-де-Сул. Споруджено храм коштом місцевців, підприємців з типовим бразиліанським ім'ям прізвищем: Олександр Швейц. Тим часом у столицю вїтає Парна — Куритібі на площі України відбувся 3-й фестиваль української культури. До речі, рівною серед різних складових цієї культури була національна кухня, а якою піро знайомили гостей фестивалю.

Мрія бібліомана

Унікальне — англомовне видання — 48-томний «Словник мистецтв» приєднав Кіровоградської області універсальна бібліотека імені Дмитра Чижевського. Колектив його авторів — понад шість тисяч фахівців з багатьох країн. Створювали словник удвоєно: 15 років. Обсяг — 30 тисяч сторінок. Зміст — мистецтво всіх часів і народів аж до 90-х років нашого століття. Такого видання поки що не має жодна бібліотека України. Кіровоградська приєднала його як пошережку до яскравого добування і обдереження історії.

ГОЛОС УКРАЇНИ

**Засновник —
Верховна Рада
України.**

**252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.**

**Львів —
до Списку!**

Департаменти Львівської влади готують документи для внесення Львова до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Таке доручення надійшло від Національної комісії у справах цієї організації, яка, в свою чергу, розглянула звернення львів'ян. Матеріали потрапляють на розгляд в ІКОМС та ЮНЕСКО. Якщо питання буде вирішене позитивно, то держава мусить узяти на себе відповідальність перед світовою громадськістю — за збереження архітектурних ансамблів цього міста.

Не ламай калини.

У ній — карбюлоза

Суть наших нау-оу — це промис-
вотство унікального препарату
карбозолу. Це дивно синтезоване в
лабораторії хімії та технології високомо-
лекулярної органічної хімії, Інсти-
туту технічного університету, яку
опилює О. Тищенко. Рослининої сирови-
ни, з котрої виготовляють препарат,
немає в Україні. Її вивозять з країн
Північної Африки: Сахари, бері — не хочу. Бо це гіл-
ки дерев і кушів та стебла аграрних
культур, з яких виготовляють дорослим
якісь медичні засоби. А ми зробили
карбозолу — чудовий сорбент, злат-
ний нейтралізатор важкої металів та ра-
діонуклідів. Не тільки в Україні, а й за-
кордоні. Вона не псує смак виробів, не
вбиває їх свіжість і навіть долає позитив-
ної якості. Першими спокійно її
використовують в медицині та екологіч-
ного забруднення.

*Харків
нігерійський*

Випускник одного з харківських вузів пів. Ахмед Адешиши Ахмед заросив любов'їстів естетики на виставку африканського мистецтва. Одружившись із чарівною харків'яною, Ахмед виїхав у місті власний художній салон «Ларос Плаза». Він і організував зможу затишні мініатюрні зображення, що зображують казкові пейзажі, гіг, скульптурні композиції на міфологічних сюжети, виготовлених із чорного сьбоні та інших цінних порід тропічних дерев. Виставку зібтали на складчину з домашніх колекцій члени Воні, одні з них товариства нїгерійців. Вони, одні з них, демонстрували давніх навичок африканського зібтлення по дереву.

«Трійця»
В. Пікалової

Уперше за останні 14 років у ІЗО-тисячному Никополі народилася трійня: хлопчик і дві дівчинки. Авторитетні медсестри стали з 27-річчя продавщицею маминої Вікторії Пікалової. Вона й приймач заслужених вітання не лише від близьких та колеґ, а й від батьків міста. Власті вирішили відзначити вклад родини Пікалових у поліпшення відомої демографічної ситуації додатковим матювочко-платюжко. Тож троє Пікалових – наймодальнішу почувають дуже добре. Цей світ прийняв їх приязно.

Не розкіш!

Уранці — автомобіль, увечері — гроші

АТ «Автокредит» ініціює міжнародну угоду, запроваджує різноманітні системи зняток та гнучких умов продажу і в нас. Його діяльність: «Ураїш – автомобіль, уверси – гроші». Тож війняни кожний громадянин зі стабільними прибутками зможе купити у розстрочку машину будь-якої марки й класу. Купувальник має зробити перший внесок (від 30 до 60 відсотків вартості автомобіля), а решту – погасити протягом року. Компанія пропонує пільгове страхування та сервісне обслуговування. А ще кожен водій має право на безкоштовну проїзду, то він не повинен бути собі ворогом. «Автокредит» – це ідеальна подорагувати столиці економічній стабільності, що контролює надходження газу на півострів.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЬДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
 телефакс — 224-72-54; піддін реклами — 441-89-34, 441-89-44.
 ♦ Рукописів не повертаємо.
 ♦ Письмові з листівками — тільки на сторінку газети.

Свідцтво про ресстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

- 0 За зміст та достовірність інформації у рекламі публікації відповідальність несе рекламодавець.
- 0 Редакція на законні підстави позбавляє авторів публікації.
- 0 За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
(крім неділі
й понеділка)
українською
і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 289792.

Комбінат друку
видавництва «Преса
України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 0 9 0
Зам. 0311054.